

မဟာရဇာ

ဇာတ်ကြီးသစ် (ဆေးရောင်ပုံစံပြ)

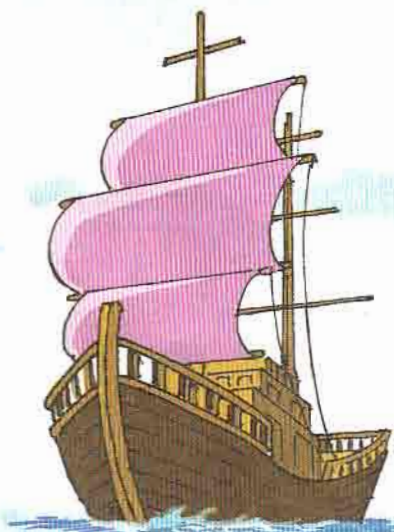

BURMESE CLASSIC

မဟာဇနကမင်းသားသည်
 ဝင်လယ်ပြင်ကြီးထဲတွင် သင်္ဘောပျက်၍
 မျောပါနေခဲ့သော်လည်း
 စွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယ တို့ကိုအရင်းပြု၍
 ကြိုးစားကူးသတ်ခဲ့သဖြင့်
 အသက်ဘေးမှလွတ်မြောက်ကာ
 မင်းစည်းစိမ်ကိုရရှိခဲ့သည်။
 ထို့ကြောင့် စွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယရှိခြင်းသည်
 အောင်မြင်မှုရရန်အဓိကအကျဆုံး
 ပြစ်ပေသည်။

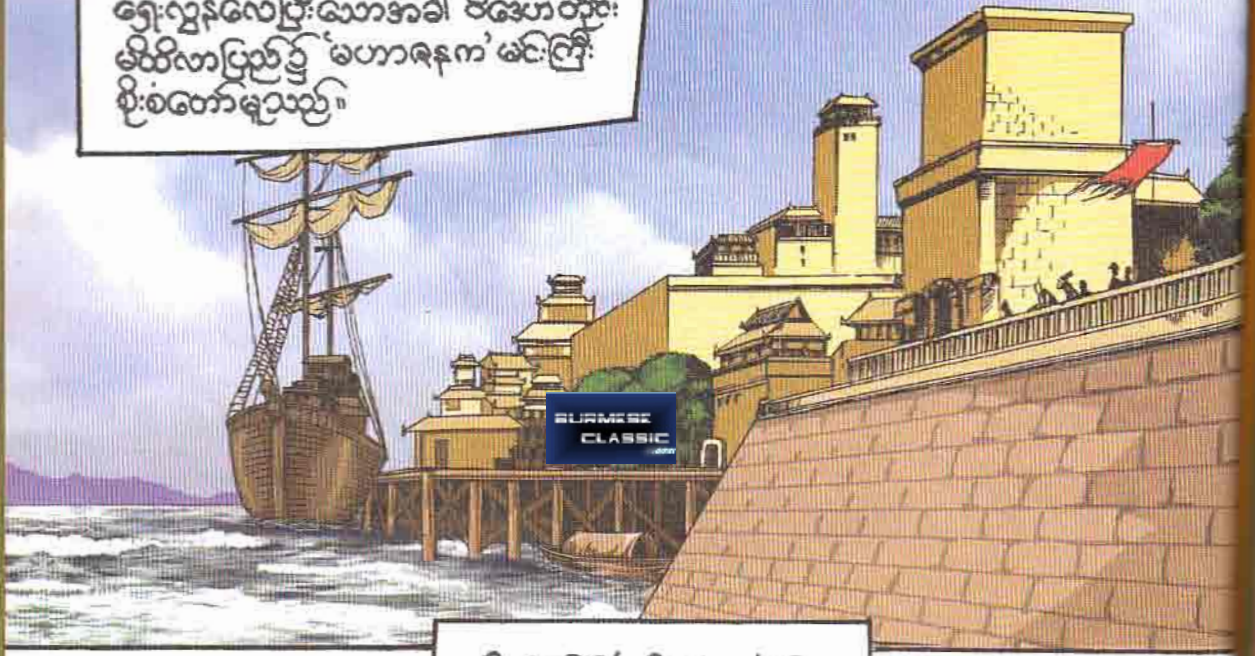
BURMESE CLASSIC

ဓမ္မဒါန

သို့ -----
 မှ -----

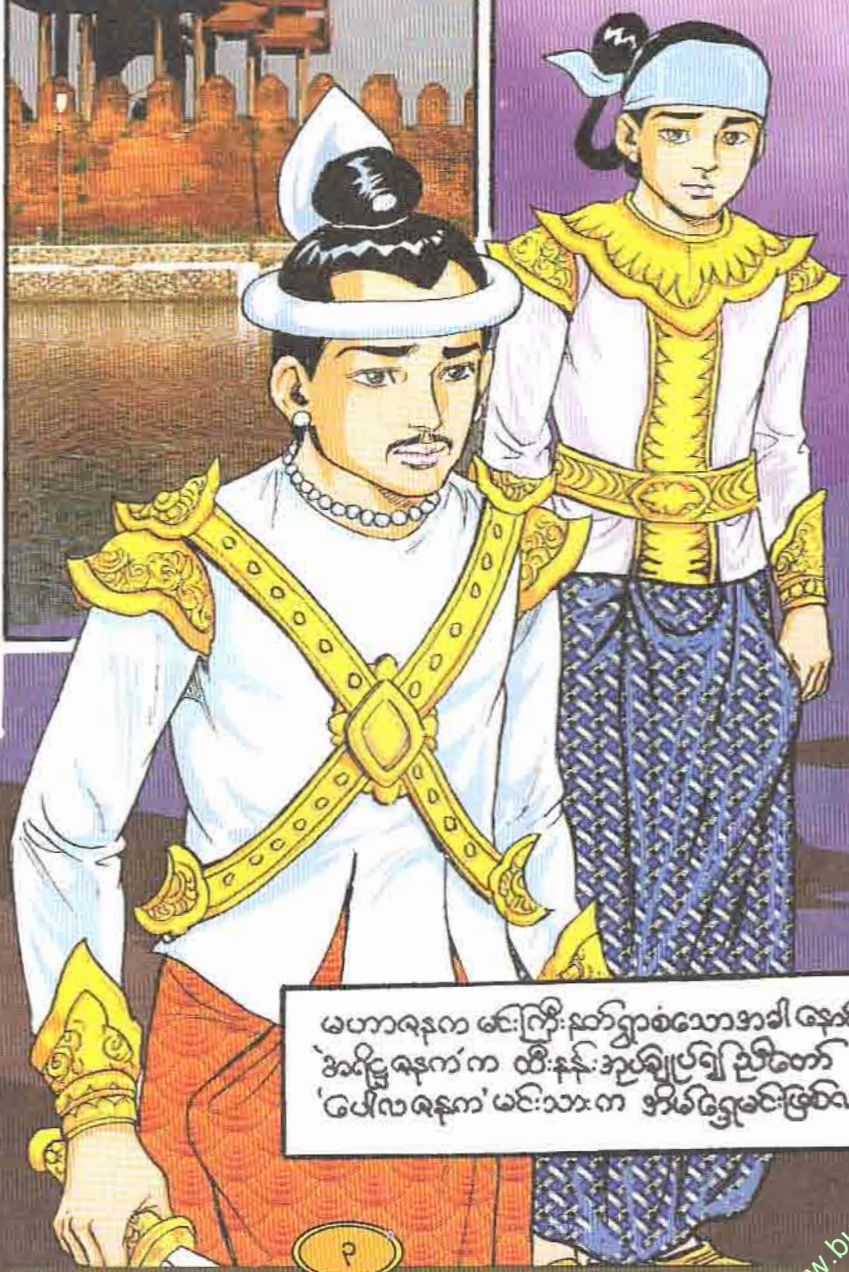
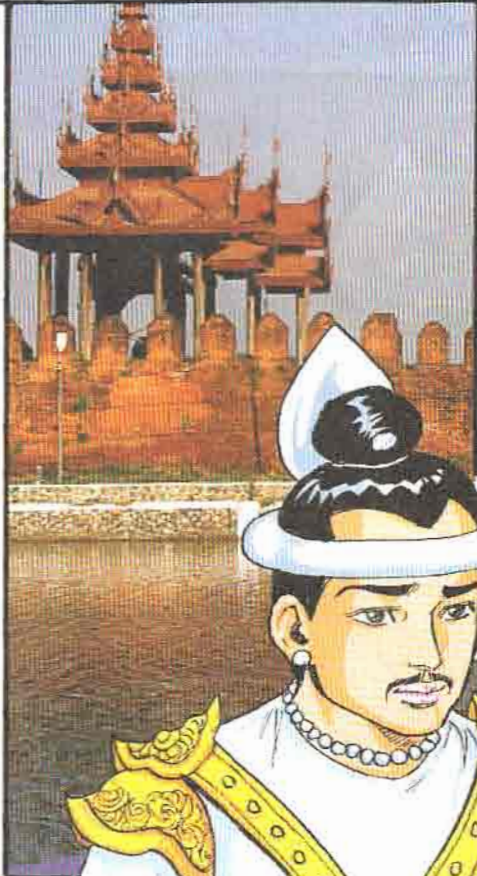
ရှေးလွန်လေပြီ၊ သောအခါ၊ ဝိဇောတိုက်၊
မိတ်လာပြည်၌ 'မဟာဇနက' မင်းကြီး
စိုးစံတော်မူသည်။

ထိုမင်းကြီး၌ 'အင်္ဂုဇနက' နှင့်
'ပေါလုဇနက' ဟူသော သားတော်
နှစ်ပါးရှိလေသည်။

မင်းကြီးသည် သားကြီး 'အင်္ဂုဠ' ရန်ကဲ မင်းသားအား
အိမ်ရှေ့မင်းအရာကို ပေး၍ သားငယ် ပေါ်လရန်ကဲအား
စစ်သူကြီးအရာကို ပေးလေသည်။

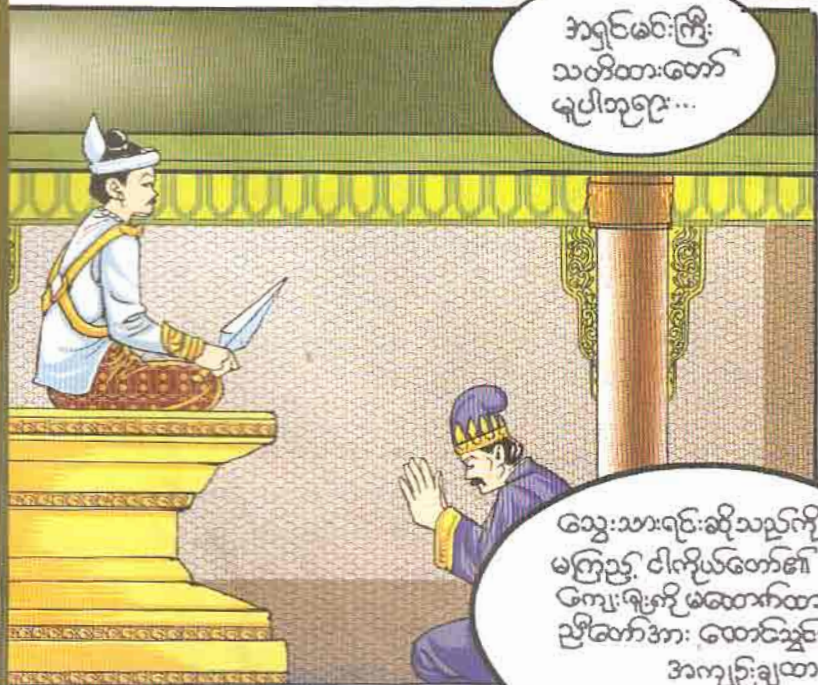
မဟာရန်ကဲ မင်းကြီးနတ်ရွာစံသောအခါ နောက်တော်
'အင်္ဂုဠ' ရန်ကဲက ထီးနန်းအုပ်ချုပ်၍ ညီတော်
'ပေါ်လရန်ကဲ' မင်းသားက အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်လာသည်။

တစ်နေ့သော် အိမ်ရှေ့မင်းသားထံခစားသည်
အမတ်တစ်ယောက်သည် မင်းကြီးထံသွား၍
ကုန်းချောစကားဆိုလေသည်။

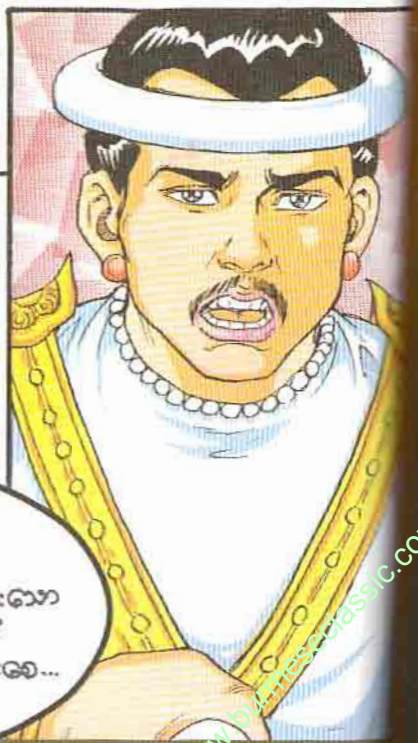

အရှင်မင်းကြီးအား ညှိတော်ပေါ်လရနက်
မင်းသားက လှုပ်ကြော်ထီးနန်းအား လှည့်ပစ်
ကြံစည်နေပါသည်။

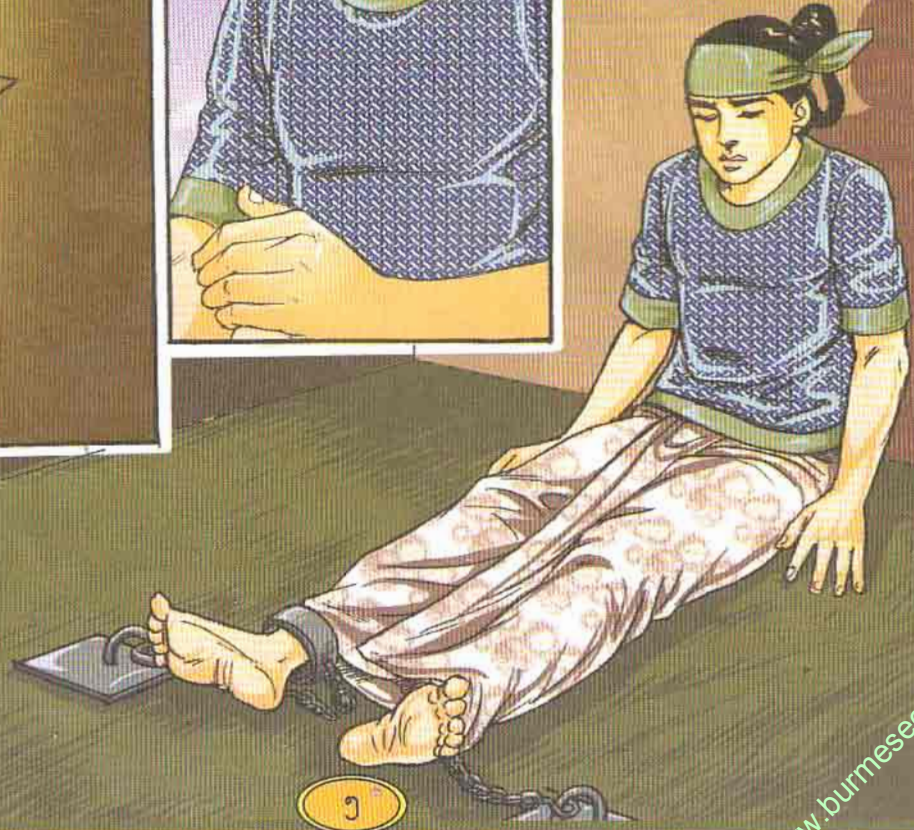
အရှင်မင်းကြီး
သတိထားတော်
မူပါကုရော...

သွေးသားရင်းဆိုသည်ကို
မကြည့် ငါ့ကိုယ်တော်၏
ကျေးဇူးကို မဆောက်ထားသော
ညှိတော်အား တောင်သွင်း
အကျဉ်းချထားစေ...

အမတ်၏ကုန်းတိုက်စကားကို
ယုံကြည်စေမင်းကြီးက ညှိတော်
'ပေါလရန်က' မင်းသားအား ဖမ်း၍
သံခြေချင်း ဆာဖြိုးလျှင် ထောင်ဖွဲ့
အကျဉ်းချထားလေ၏။

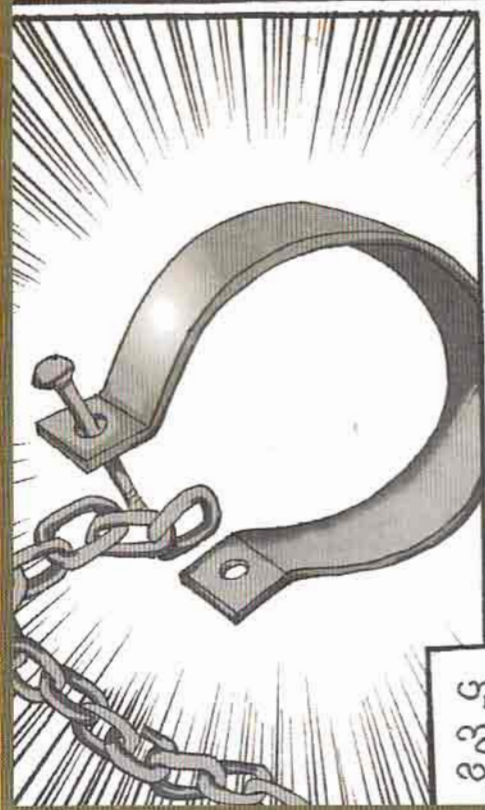
ဥပိတော် ပေါ်လရန်ကံ မင်းသာက...

ငါသည် နောင်တော်အား
လုပ်ကြံ၍ ထီးနန်းလှည့်ပျက်
မကြံစည်ပါ...။

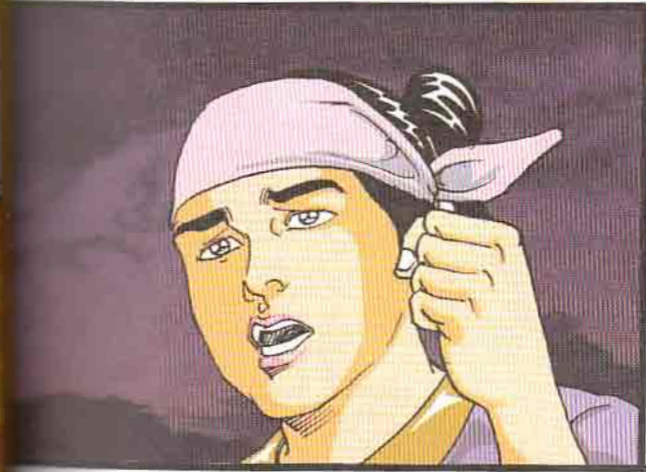

ကျွန်ုပ်တို့လကား မှန်ကန်ပါက
သံခြေချင်းများသည် ကျွတ်ပါစေသာ
ထောင်တံခါးလည်း ပွင့်ပါစေသာ...။

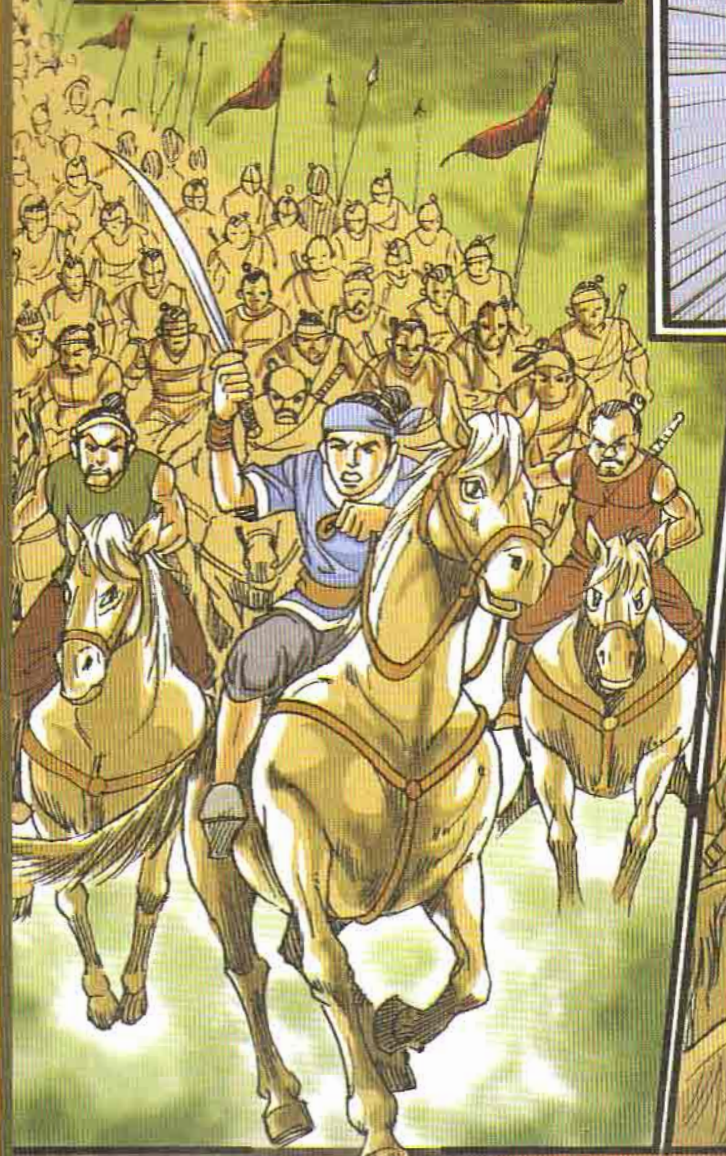
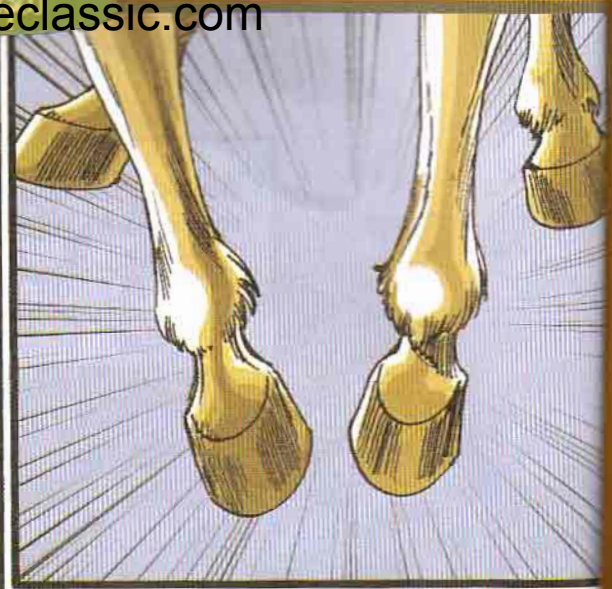
ဟူသောအခါ လှိုက်သောအခါ သံခြေချင်းများ
ကျွတ်သွားလေသည်။ ထို့အပြင် ထောင်တံခါး
လည်း ပွင့် သွားလေတော့သည်။

‘ပေါလဒနက’ မင်းသားလည်း တောင်မြေ
လွတ်မြောက်သွားသောအခါ တိုင်းစွန့်
ပြည်နား ရွာတစ်ရွာသို့ သွားရောက်ကာ
ဗိုလ်ပါခင်အား စု၍ နေလေသည်။

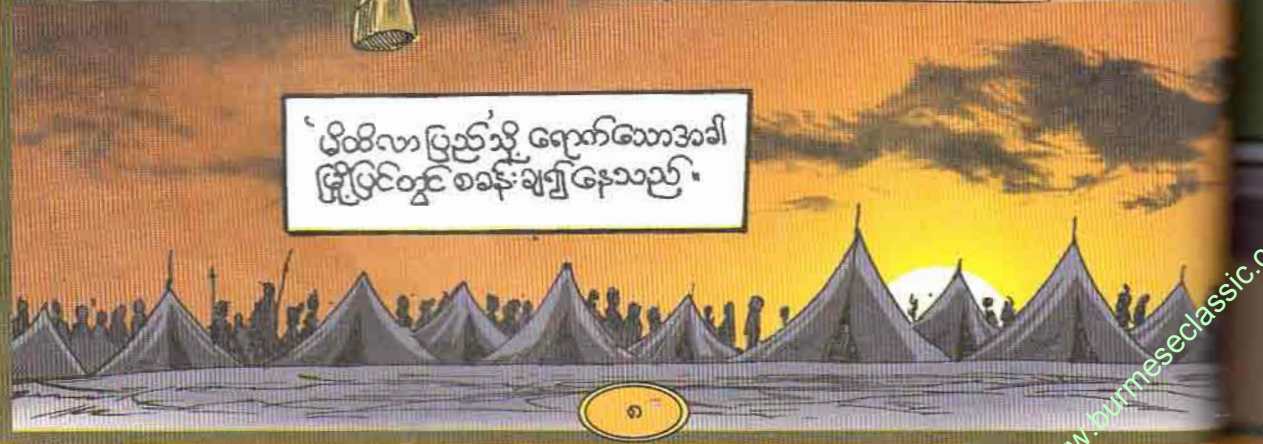

ဗိုလ်ပါအင်အား ပြည့်တမ်းလာသောအခါ
နောင်တော် အင်္ဂါ့ ရနကံမင်း၏ထီးနန်းကို
တိုက်ခိုက် လုယူ၍ ချီတက်လာလေသည်။

‘မိထိလာ ပြည်သို့ ရောက်သောအခါ
မြို့ပြင်တွင် စခန်းချ၍ နေသည်။’

ထိုနောက် အင်္ဂုဏ်နက်မင်းထံ
ရာဇသံ ပို့လေသည်။

အင်္ဂုဏ်မင်းဘုရား...
'ပေါလုနက်' ထံမှ
ရာဇသံ ရောက်လာ
ပါတယ်ဘုရား...

အင်္ဂုဏ်နက်မင်းလည်း
ပေါလုနက်ထံမှ ရာဇသံကို
ဖတ်ခိုင်းလေသည်။

အသစ်ဘုရင် မင်းမြတ် သိစေရန် ----
ထီးနန်းကို အသာတကြည် အပ်မည်ဟော၊
သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် စစ်ဆင်မည်ဟော...။

'အင်္ဂုဇနက' မင်းလည်း မိဖုရားကြီးအား -

နှမတော်...
မောင်တော်ယခုပင်
စစ်ထွက်ပြေမည်..

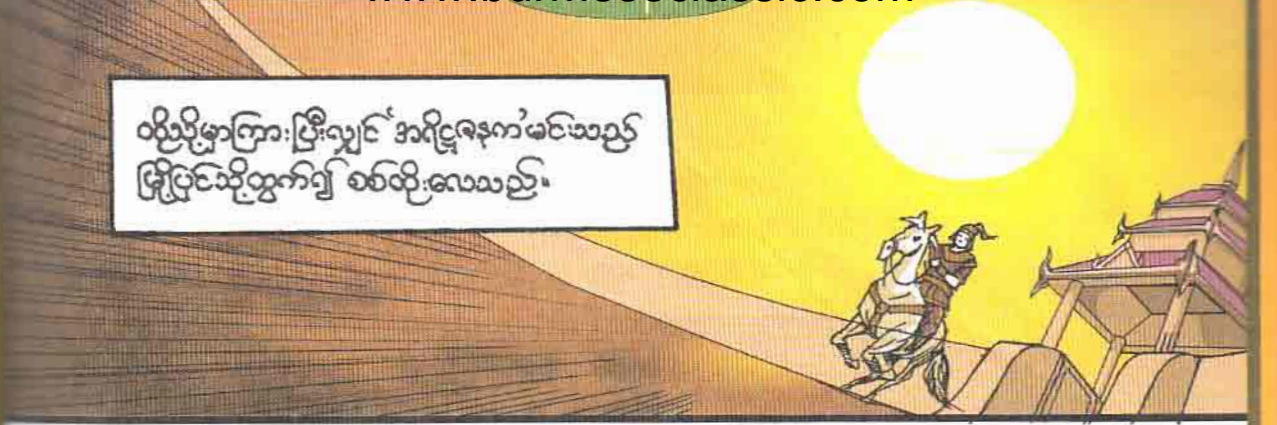

အကယ်၍ မောင်တော်
စစ်ပြန်ကျဆုံးခဲ့တော် ကိုယ်ရအား
နှမတော် စောင့်ရှောက်ရမည်..

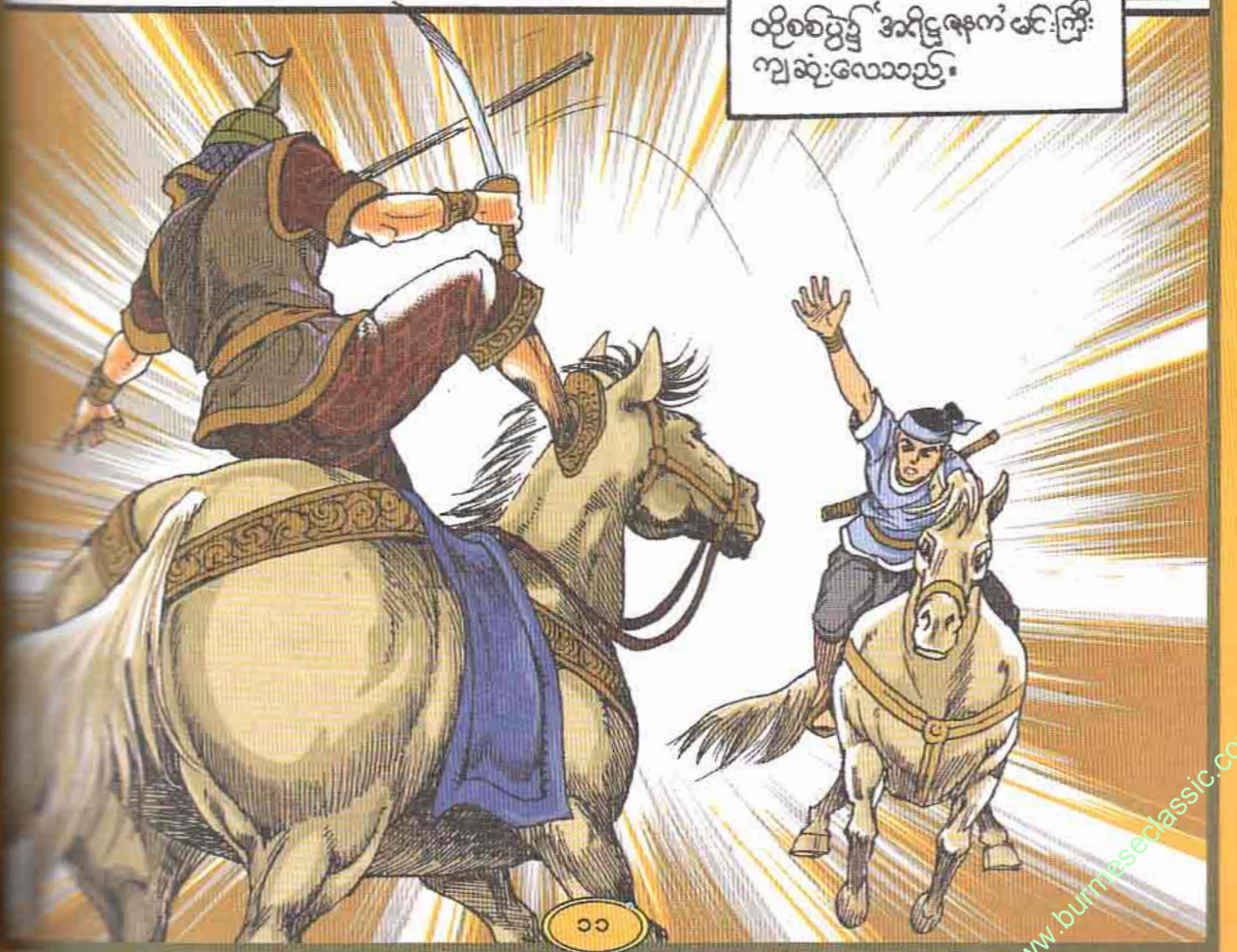

မှန်လွှာပါ
မောင်တော်ဘုရား..

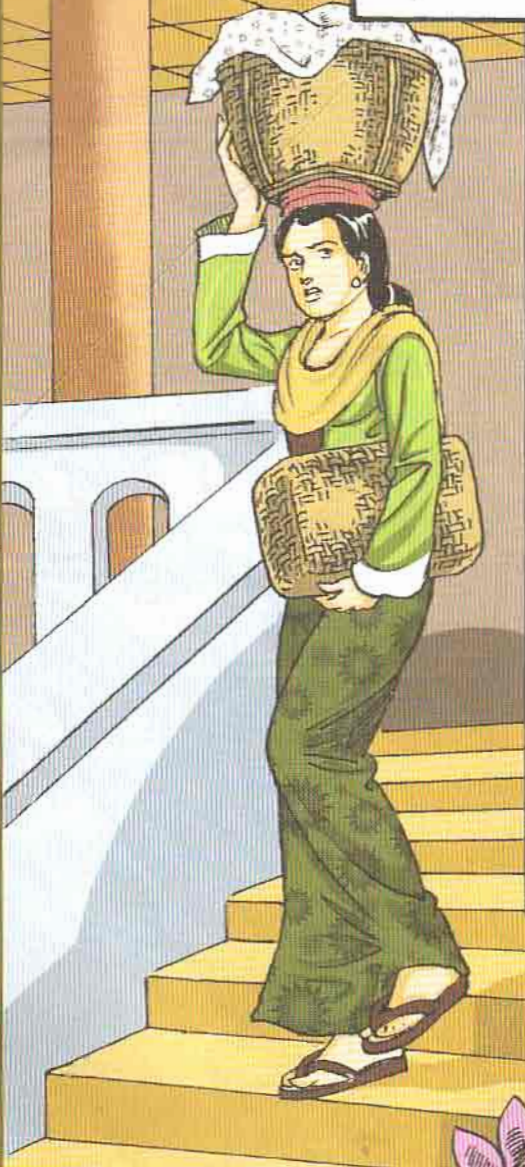
ဝိဗ္ဗိဇ္ဇာကြား ပြီးလျှင် အင်္ဂါဗြူရန်ကံမင်ဆည်
မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ စစ်တိုးလေသည်။

ဝိဗ္ဗိဇ္ဇာနှင့် အင်္ဂါဗြူရန်ကံမင်ကြီး
ကျဆုံးလေသည်။

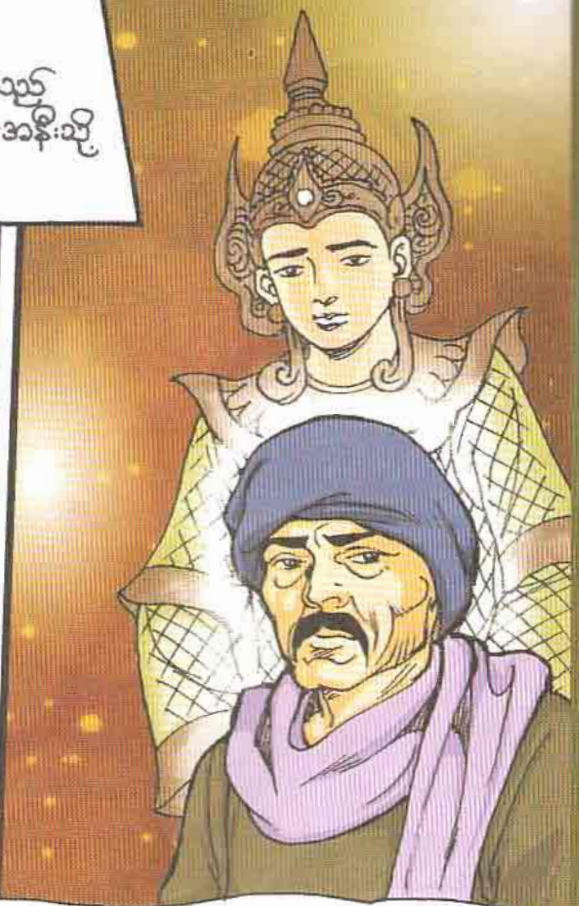
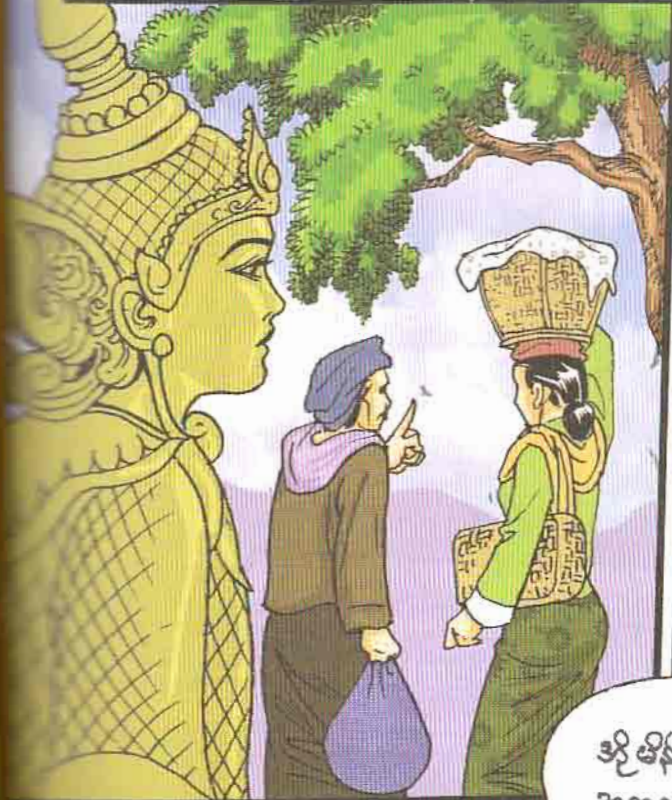
မိတ္တူကြီးလည်း အဖိုးတန်သော
ကျောက်သံဗတ္တုဖြားတို့ကို ခြင်းတောင်းတွင်
ထည့်ကာ ဆင်းရဲသူ အသွင်ဖြင့် မဝင်ကြော
ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

မြို့ပြသို့ရောက်သောအခါ ရှေးကလွှားဖူး
ထားသည် ကာလစမ္မာန်ဂိုဏ်း ပြည်သို့ သွားလို
သဖြင့် ခရီးသွားဖော်များကို စုံစမ်း
မေးမြန်းလေသည်။

ထိုအခါ မိဖုရားကြီး၏ဝမ်းဗြဲ ကိန်းဆောင်နေသော
ဘုရားတောင်း၏ အာနုဘော်ကြောင့် သင်္ကြာမင်းသည်
လူ့ဖွဲ့ လှည်းသမားယောင် ဖန်ဆင်းကာ မိဖုရားအနီးသို့
လှည်းဖြင့်ရောက်လာဖြီးလျှင်...

ဒို့ မိန်းကလေး 'ကာလစမ္မာ နိဂိရ်' ပြုစုသို့သွားလို့လျှင်
အဘလှည်းနဲ့လိတ်စီပါ။ အဘယ့်ပေးပါမည်။

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်
အဘိုးရှင်...

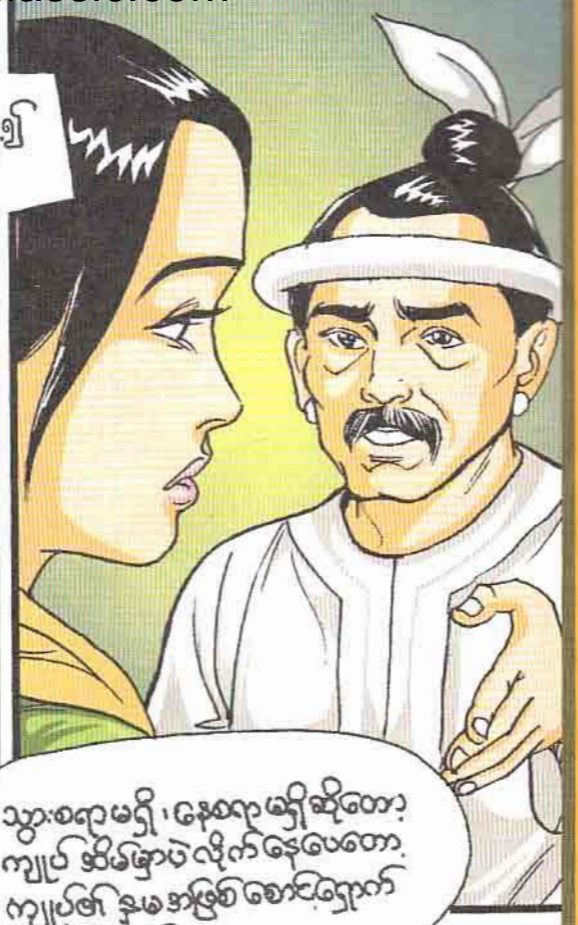
ထို့နောက် လှည်းသမားအား အိမ်အလောင်းဆောင်
ထားသော သင်္ကြာဖမ်းက မိဖုရားအား ခေါ်ဆောင်
သွားလေတော့သည်။

ကာလစမှာ နိဂြိုဟ်ပြည် သို့ရောက်သော်
မိဖုရားကြီးမှာ သွားစရာ နေရာမရှိ ဖြစ်နေ၏။
ထို့ကြောင့် နှိုပြင်ခြံချပ်ပေါ်တွင်
နေရလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဒီဟာ ပါမောက္ခ ဆရာကြီးနှင့်တွေ့၍
နှမအဖြစ်ဖြင့် ဆင်မင်ကာ ခေါ်ယူစောင့်ရှောက်
လေတော့သည်။

သွားစရာမရှိ၊ နေရာမရှိဆိုတော့
ကျုပ် ဆီမြောပဲ လိုက်နေပေတော့
ကျုပ်၏ နှမအဖြစ်စောင့်ရှောက်
ပါ့မယ်..

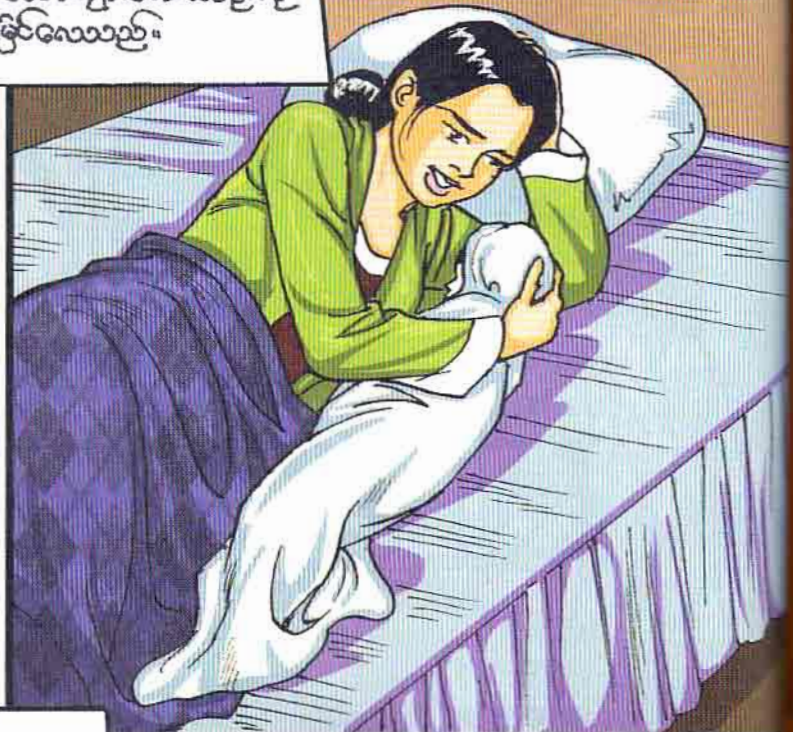

ကျေးဇူးကြီးလွှပါတယ်
ဆရာကြီးရှင်...

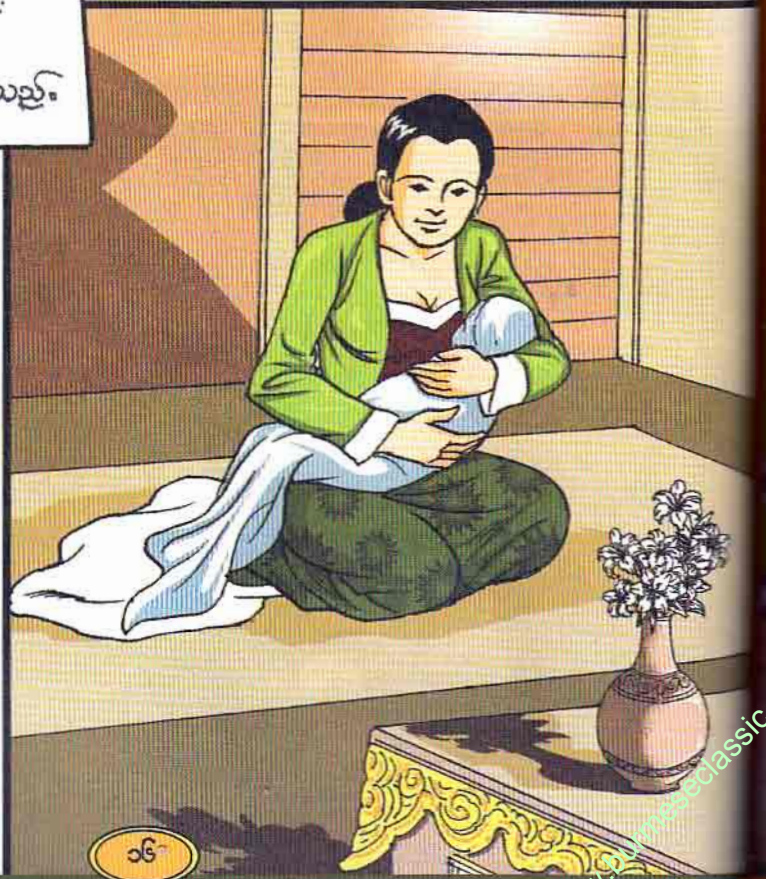

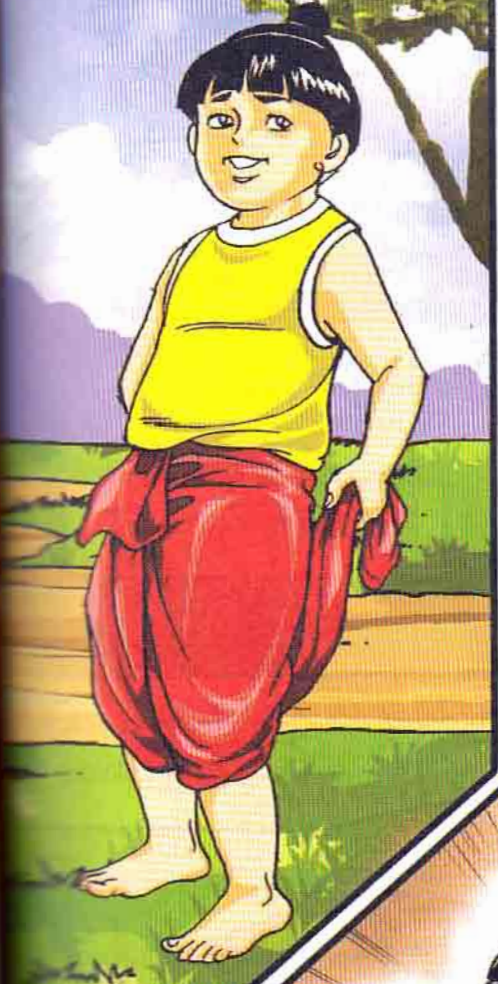
မကြာမီ..မိဖုရားကြီးသည်
သားယောက်ျားလေးတစ်ဦးကို
ဖွားမြင်လေသည်။

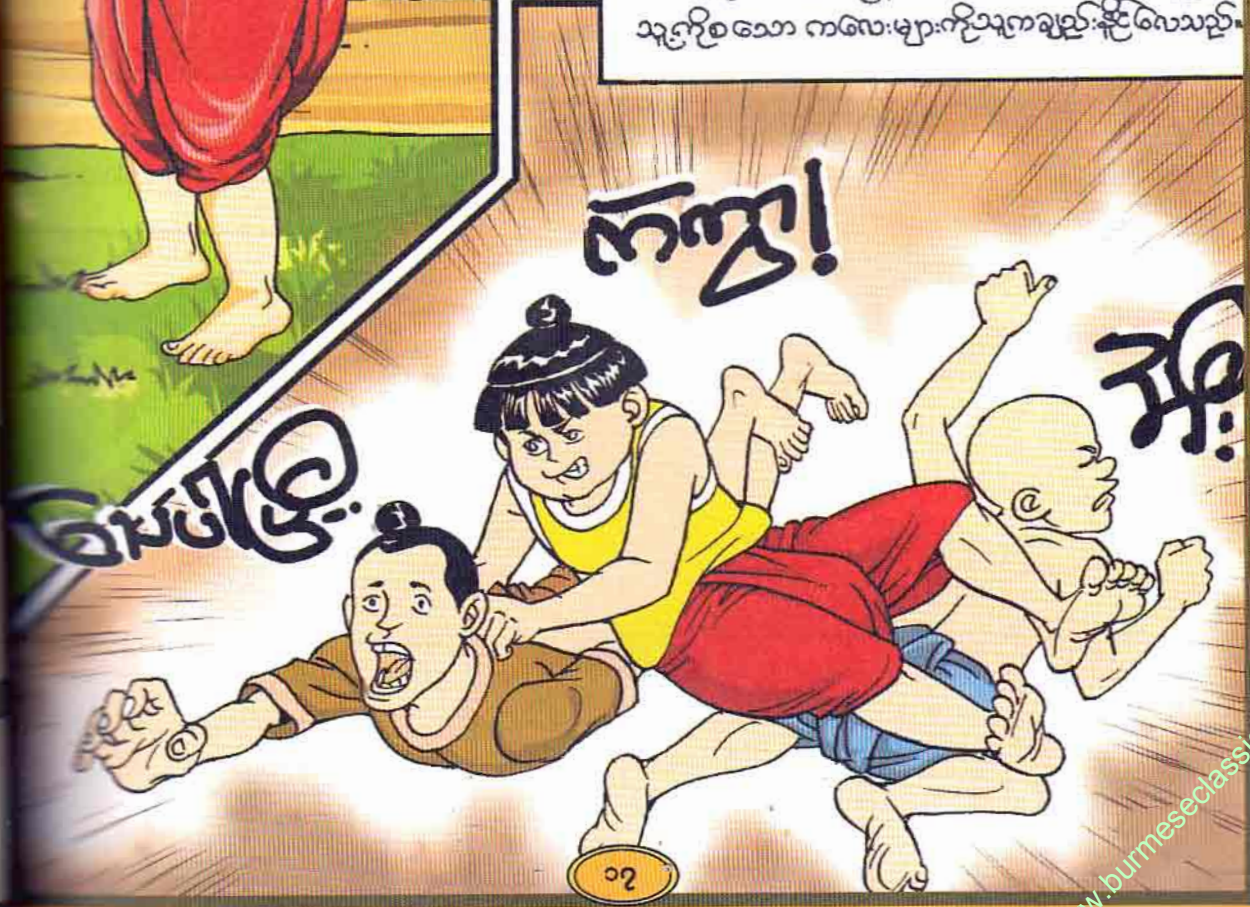
မိဖုရားကြီးက သားတော်လေးအား
အားကိုးဖြစ်သူ၏ နာမည်အတိုင်း
'ဗဟုကဇာနက' ဟု အမည်မှည့်လေသည်။

‘ဟောရနက’ မင်းသားလေးသည်
ကစားသည့်အရွယ်သို့ရောက်သော်
အခြားကလေးများနှင့်ကစားရာတွင်..

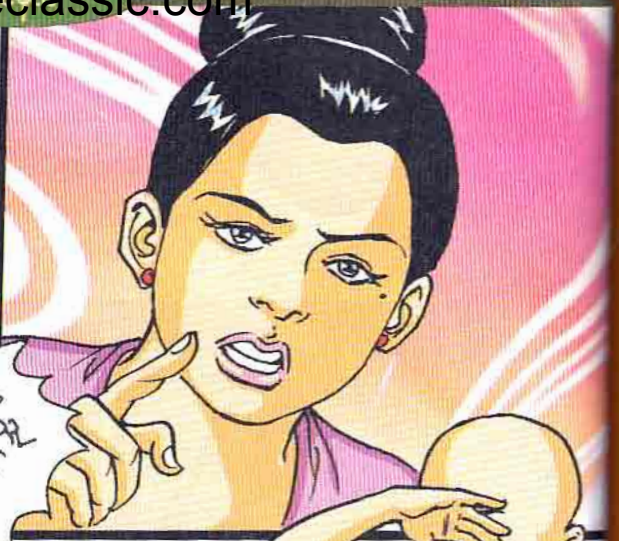
မင်းမျိုးလည်းဖြစ်၊ ခွန်အားလည်း ကောင်းသောကြောင့်
သူ့ကိုစသော ကလေးများကိုသူကချည်းနဲ့လေသည်။

ကလေးများငိုလျှင် မိဘများက...

ဟဲ့... နှစ်တို့ကို ဘယ်သူ လှုပ်စားလည်း... ပြောစမ်း...

ဟို... အဖေတို့က ကောင်း လှုပ်စား... ဟို...

ဟဲ့... ငါ့ကို ခြိတ်ပြောလည်း...

'ဟော့နုနု'လည်း မခံရဖို့ နိုင်ခြင်းက မိခင်အား ခေးမြန်းကြည့်လေသည်။

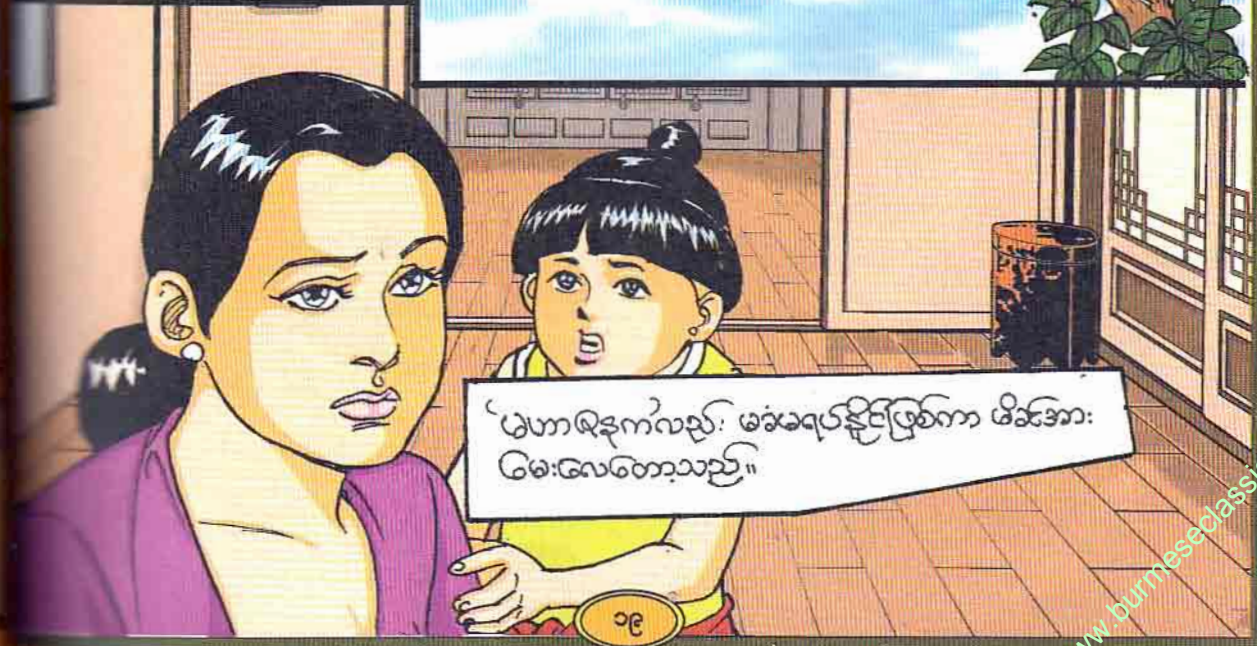
သားတော်.. မျက်နှာ
မသာမယာနဲ့ ကာကြံ
လာတာတုန်းကွယ်

သူတို့တွေ.. သားတော်ကို
ဒါပေးမရှိတဲသားဆိုပြီး
စာကြတယ်..

ဒါကြောင့် သားလုပ်တာ...
သားတော်ရဲ့ အပေး ဘယ်သူ
ဆိုတာ ပြောပြပါမယ်လား..

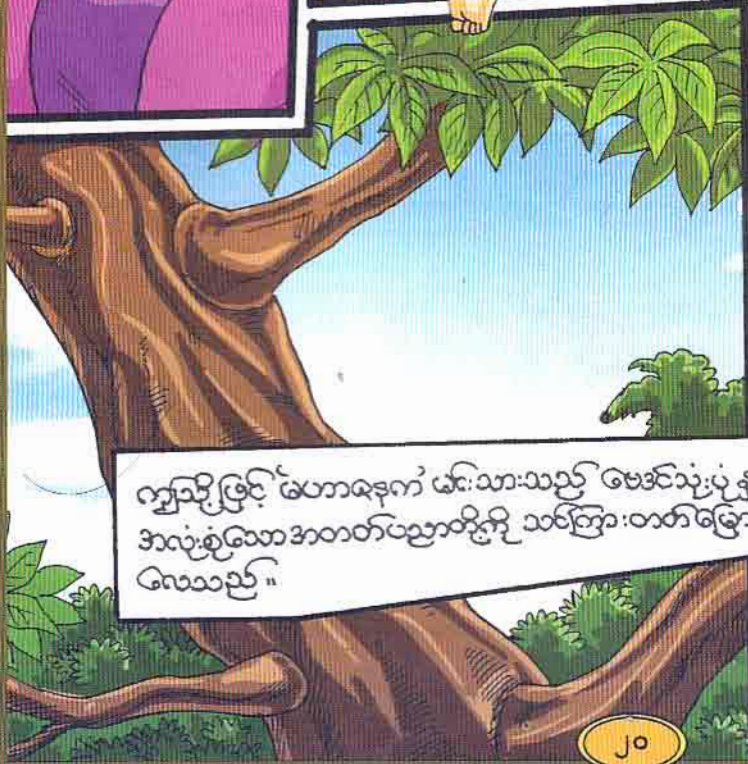
'မဟာဝိနယက'လည်း မခံမရပ်နိုင်ပြစ်ကာ မိခင်အား
မေးလေတော့သည်။

အားတော်..
မင်း၏အမည်တော်ဟာ
'မိထိလာပြည့်ရှင်'
'အာရိယာရနက' မင်းကြီးတို့ပဲ..

ထိုအခါမှ 'မဟာရနက' လည်း ငွင်း၏အေးမြာ
မိထိလာပြည့်ရှင်မှန်း သိကြတာပဲ..

ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ် 'မဟာရနက' မင်းသားသည် မေအင်သုံးပုံနှင့်တကွ
အလုံးစုံသော အတတ်ပညာတို့ကို သင်ကြားတတ်မြောက်
လေသည်။

မဟာရနကသည် တစ်ဆယ်မြောက်နှစ်သာ
ဒါဂွယ်သို့ရောက်သော် ကျွန်ုပ်တို့စားဖိလေသည်။

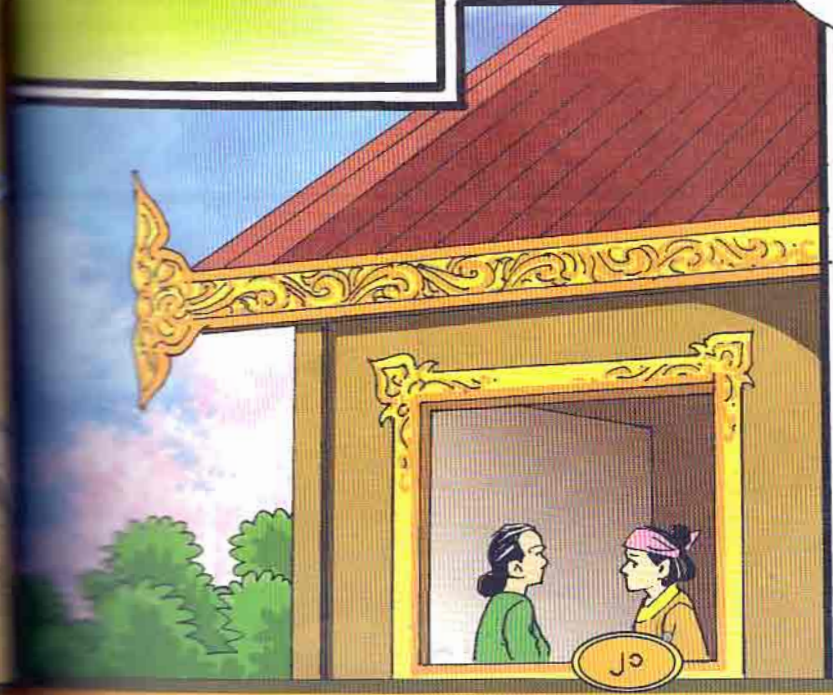

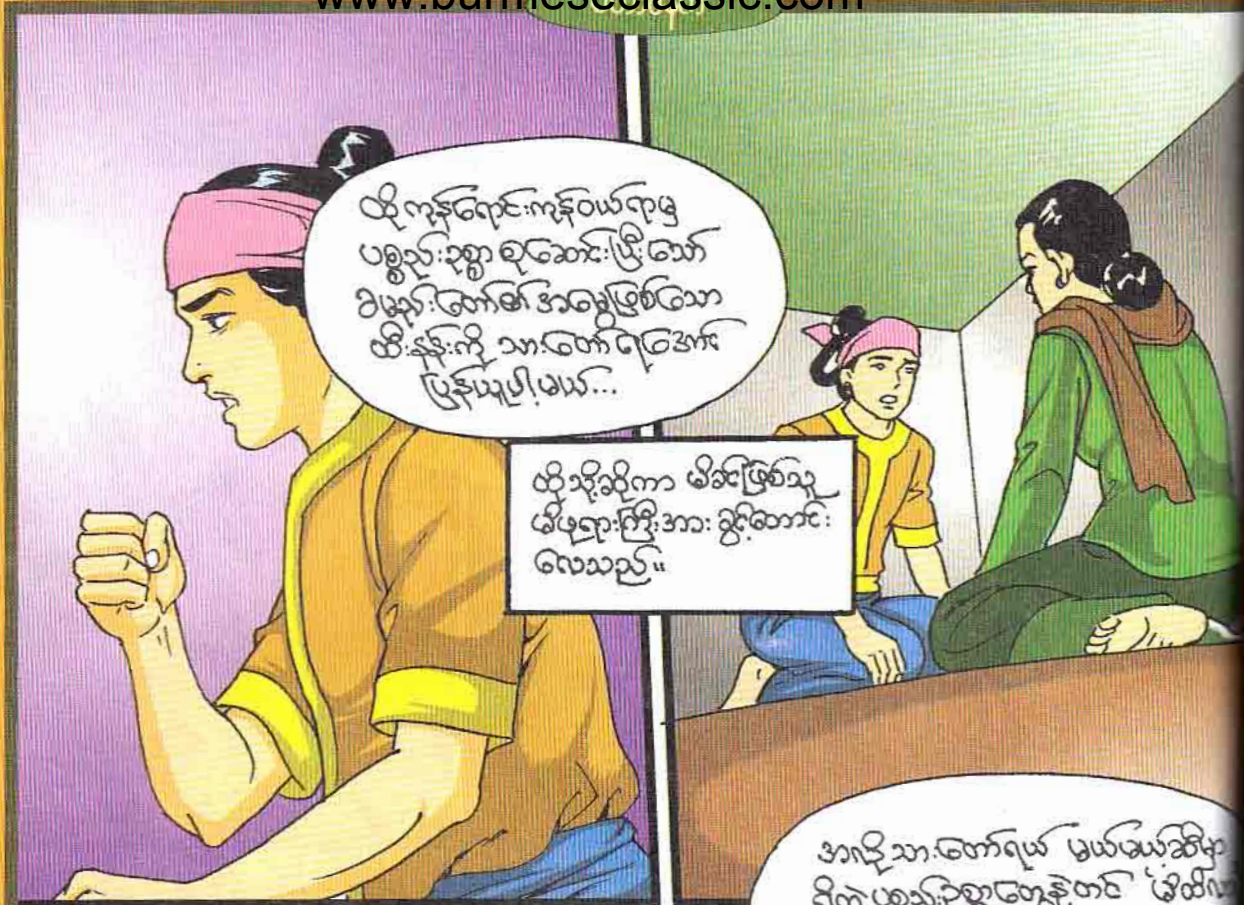
ကျွန်ုပ်တို့ဖိလေပြုသော်
ဘုရားအဖြစ် သိသော်လောက်
အချက်အရာကိုယူဆ...။

ထို့ကြောင့် ဖိလေပြုသည့်အား...

မှတ်မှတ်ဖြော့...
သားတော် ဖိလေပြုသည့်
ကုန်ကြေးကုန်ဝယ်
သွားကိုပါတယ်..

ထိုကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ရာမှ
ပစ္စည်းအစွာရအောင်ပြုတော်
ဝိမ္မည်းတော်၏အာရုံဖြစ်သော
ထီးနန်းကိုသာတော်ရအောင်
ပြန်ယူပါမယ်...

ထိုသို့ဆိုကာ မိခင်ဖြစ်သူ
မိမိပြောကြားအား ခွင့်တောင်း
လေသည်။

အာဠိသာတော်ရယ် မယ်မယ်ဆိုရာ
ဂြိုဟ်ပစ္စည်းအစွာတွေ့နေတင် မိမိရယ်
ပြန်ရဲ့ ထီးနန်းကို ရယူနိုင်ပါတယ်။

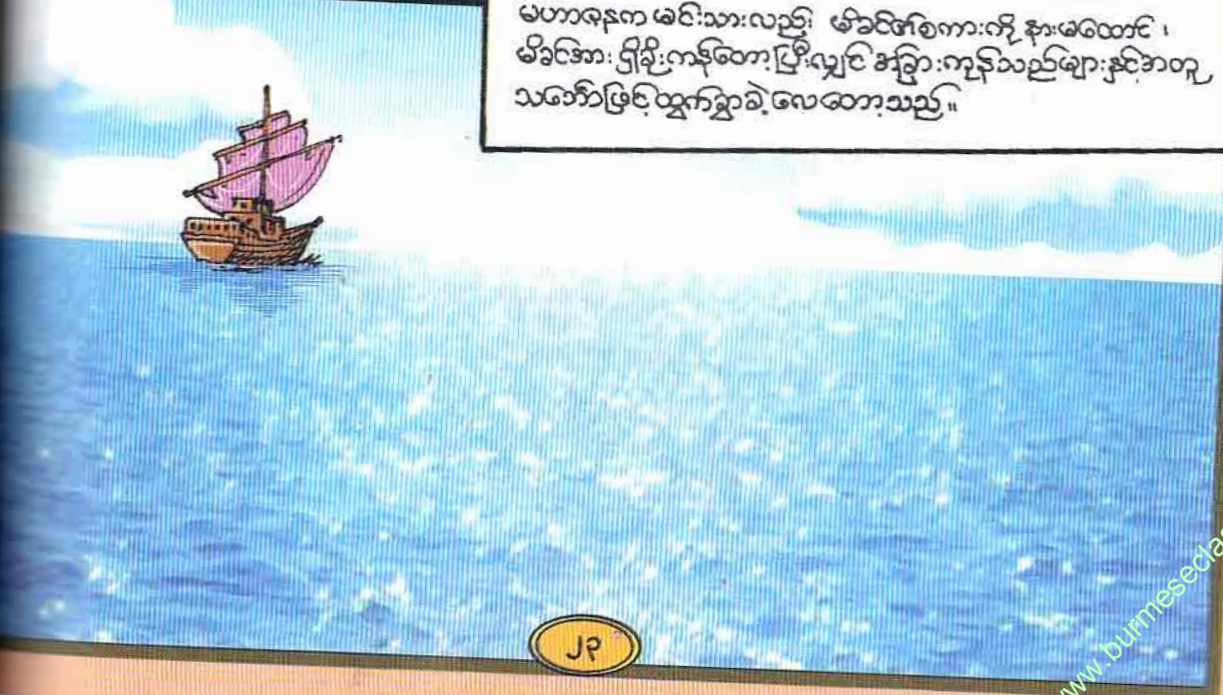
အခုအကုန်ထဲ သိရှိသွားရခြင်းဟာ
တော့အန္တရာယ် အလွန်များစွာ
ပါတယ်သာတော်ရယ်
မသွားပါနဲ့...

ယခုလို ခရီးသွားရတာ
သားတော်တစ်ဦးလည်း
မဟုတ်ပါ.. အခြားကုန်သည်
တွေလည်း ပါပါတယ် မယ်မယ်.

ဒေါ်လေ.. သားတော်
သွားလို့တဲ့ ဆန္ဒ ပျင်းပြဲနေတယ်
ဆိုတော့လည်း သွားပါကုန်..

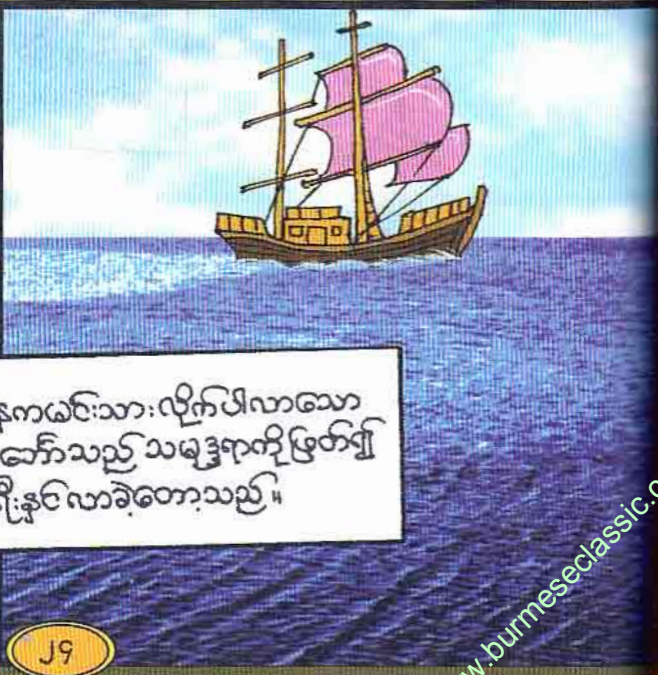
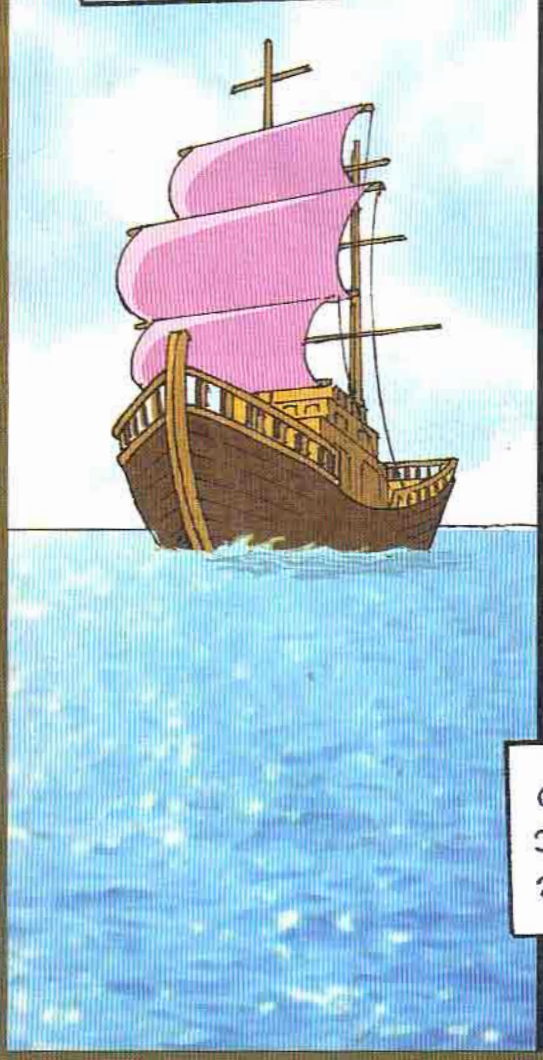
မဟာနဂါမ မင်းသားလည်း မိခင်၏စကားကို နားမထောင် ၊
မိခင်အား ဂြိုခိုးကန်တော့ ပြီးလျှင် အခြားကုန်သည်များနှင့်အတူ
သင်္ဘောဖြင့် ထွက်ခွာခဲ့လေတော့သည်။

မဟာရဇနကမင်းသား သင်္ဘောဖြင့် ဆိုက်ထွက်သော
နေ့၌ပင် 'မိထိလာ' ပြည်၌ 'ပေါလရဇနက' မင်းကြီး
မကျန်းမမာဖြစ်လေသည်။

ရဇနကမင်းသား လိုက်ပါလာသော
သင်္ဘောသည် သမုဒ္ဒရာကို ဖြတ်၍
ခရီးနှင်လာခဲ့တော့သည်။

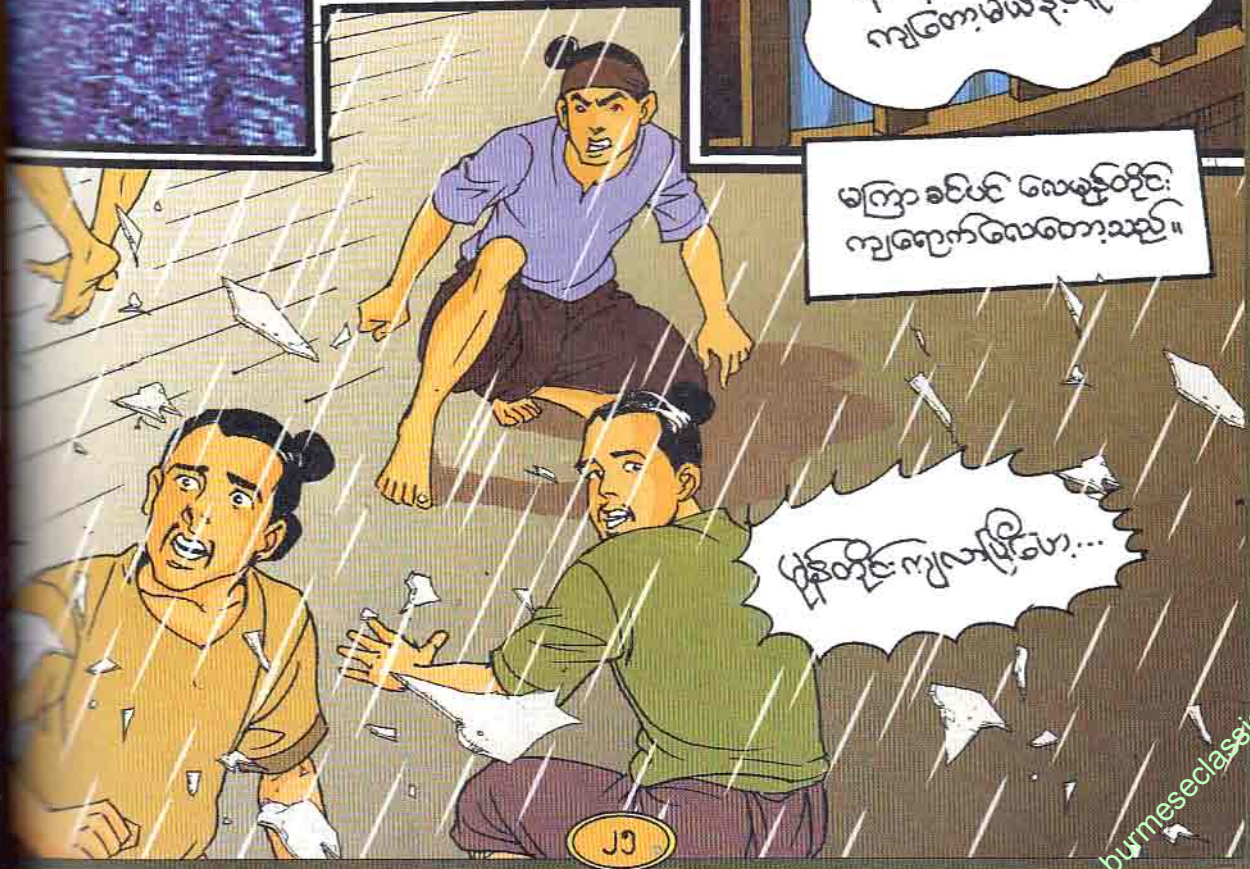
ထိုသို့ခရီးနှင်ခဲ့ရာ

သူ့စင်ဂျက်
မြောက်သောနေ့တွင်၊

ဒါနဲ့.. ခက်ကပ်ကြီး
နဲ့ နေပါလား.. မြန်တိုင်း
ကျတော့မယ် ဒုတိယအဖွဲ့..

မကြာခင်ပင် လေမုန်တိုင်း
ကျရောက်လေတော့သည်။

မြန်တိုင်း ကျလာပြီလား...

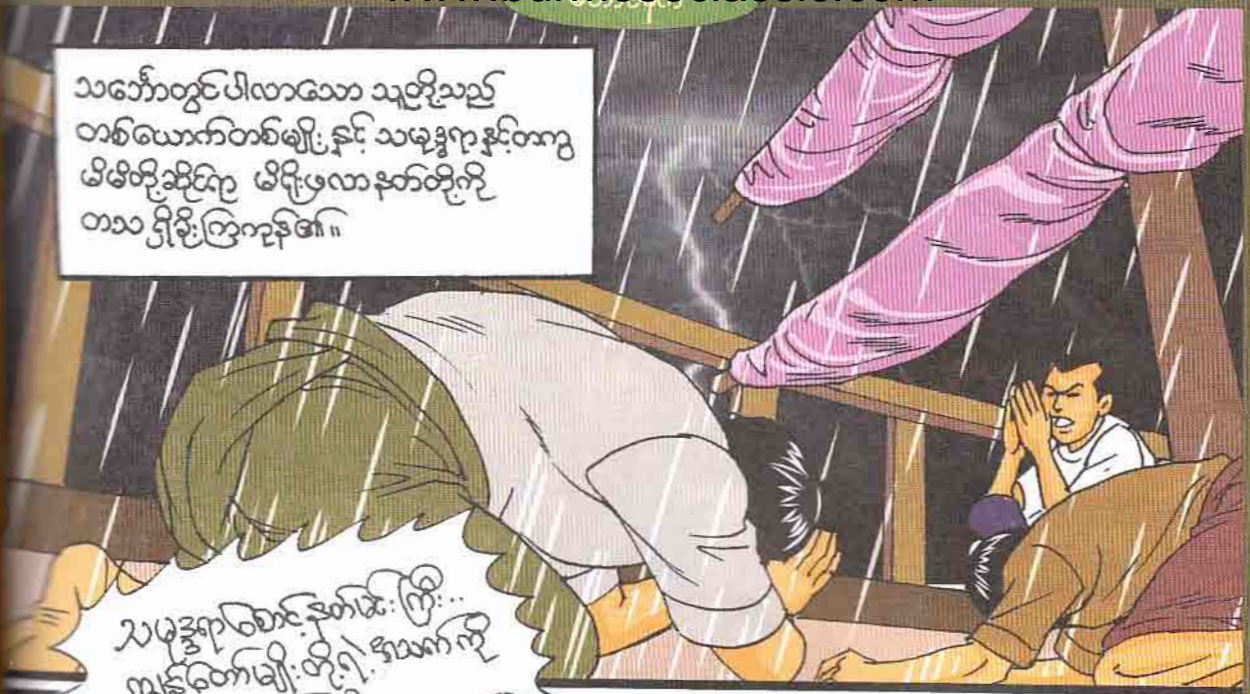
သင်္ဘောပေါ်တွင် ပါလာသော သူတို့သည်
သေရမည့်ကို ကြောက်ကြသဖြင့် အော်မြည်
ငိုကြွေးကြကုန်၏။

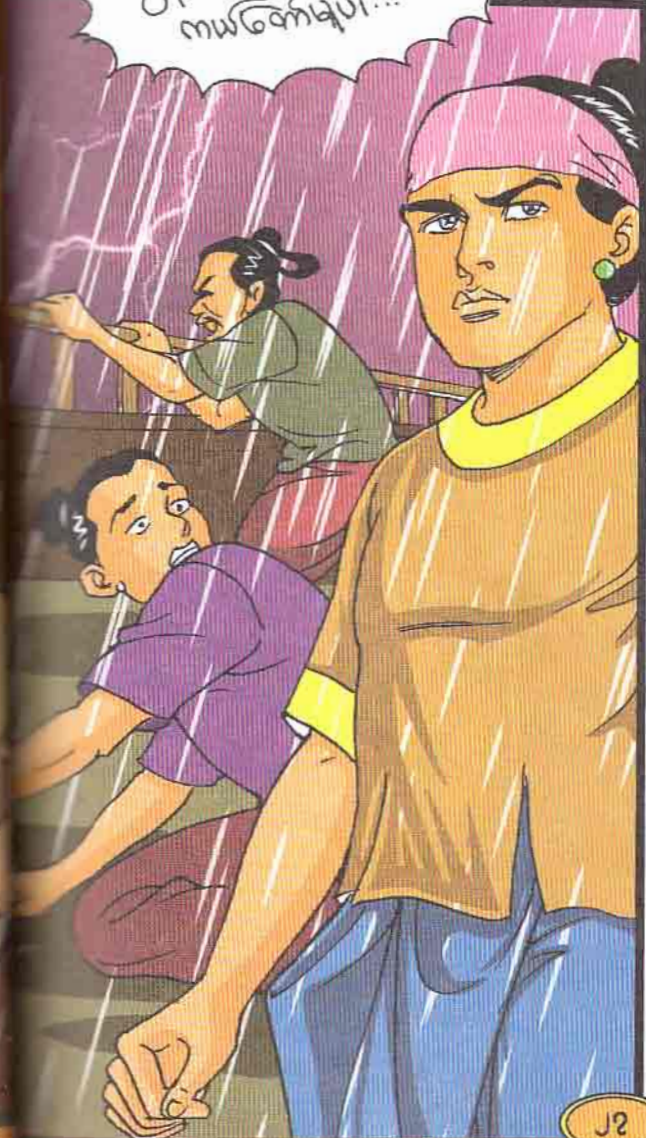
ကယ်ကြပါဦးဗျား...

အိမ်ထဲ...
အိမ်ထဲ...
အိမ်ထဲ...
အိမ်ထဲ...

သင်္ဘောတွင်ပါလာသော သူတို့သည်
တစ်ယောက်တစ်မျိုး နှင့် သမုဒ္ဒရာနှင့်တကွ
မိမိတို့ဆိုင်ရာ မိမိမှလာနတ်တို့ကို
တသ ဂြိုဟ်ကြကုန်၏။

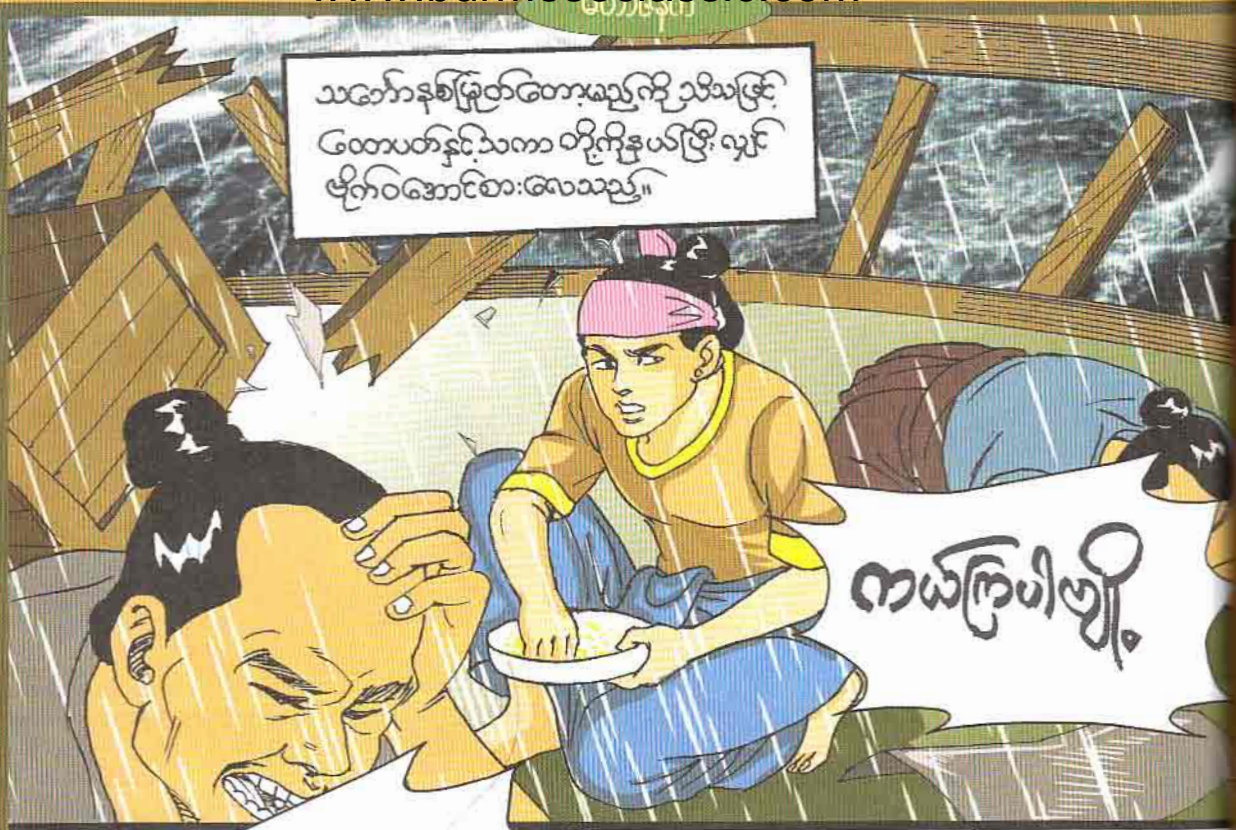

သမုဒ္ဒရာတောင်နတ်မီးကြီး...
ကျွန်တော်မျိုးတို့ပါ နတ်တို့ကို
ကျတော်ချပါ...

ရန်ကမ်းသားသည် ငိုလည်း မဆိုကြွေး ၊
နတ်ဒေဝေါင်းတို့အား တသ ဂြိုဟ်ကြီးလည်း
မပြုလေ။

သင်္ဘောနစ်မြှုပ်တော့မည့်ကို သိသဖြင့်
တော့တနှင်သကာ တို့ကိုနှယ်ဖြိုလျှင်
ဗိုက်ဝင်အောင်စားလေသည်။

ကယ်ကြပါဗျာ

အဖေရေ...
သေမြှုပ်နေတယ်ဗျာ...

ပျဉ်ချပ်စရာ: ဖေါက်ကွဲ၍
သင်္ဘောထဲသို့ ရေများ ထိလာ၏။

ထိုသို့ရေများ ထိလာသည်နှင့် 'အနက်' ဖင်းသား
သည် ရွက်တိုင်ထိပ်များသို့ တက်လေသည်။

သင်္ဘောနစ်နားသောအခါ အခြားသော
သူတို့သည် ငါးလိပ်တို့၏ အစားခံရ
လေတော့သည်။

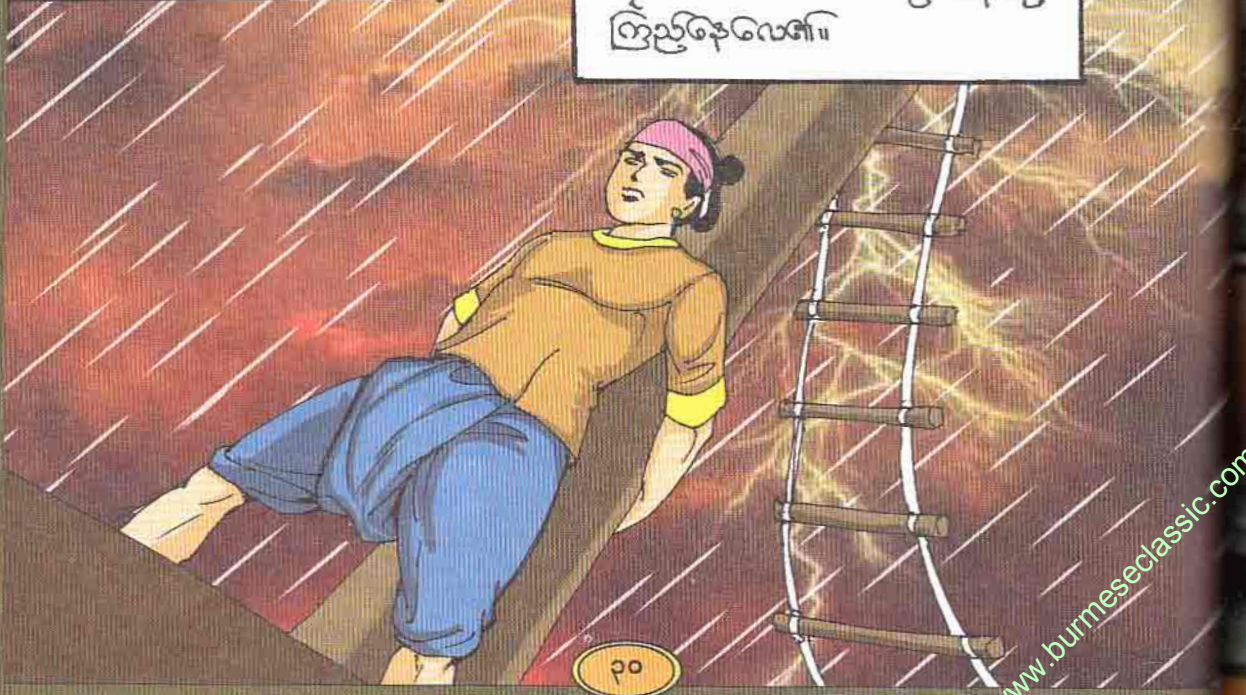
ထိုနောက် ချည်ချောပုဆိုးနှစ်ထည်ကို ယုရှ် ဆီဆွတ်၍ ဖြုတ်စွာဝတ်စေသည်။

BURMESE CLASSIC

ဆီဆွတ်ထားသောလုံချည်အား ဝတ်ပြီးနောက် သွက်တိုင်ကို နှိပ်၍ ရုပ်ကာ သင်္ဘော၏ အခြေအနေကို ကြည့်နေလေ၏။

နေက ဖင်းသားလည်း ရွက်တိုထိပ်ပြာ
နေပြီးရှောင် 'မိထိလာပြည်' ရှိရာဘက်သို့
ခန့်ချလိုက်ရာ ငါး, လိပ်တို့ ပွတ်ရာဘက်သို့
ရောက်သွားလေသည်။

BURMESE CLASSIC

ထိုနေ့မှာပင် မိထိလာပြည်၌
'ပေါလုနက်' ဖင်းကြီး နှာရွာစံ
လေသည်။

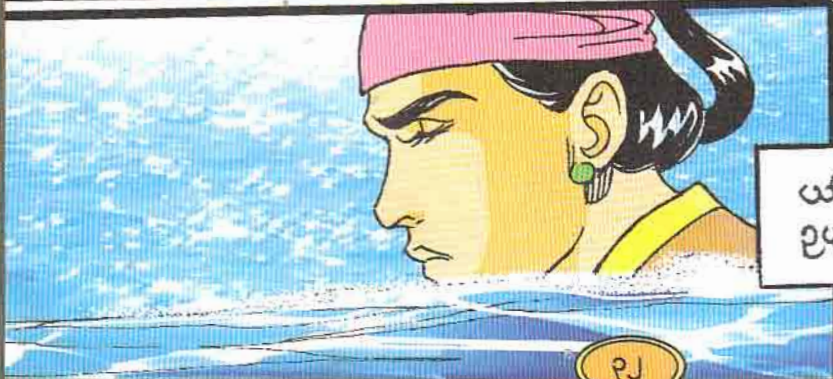
နေက မင်းသားသည် ရွှေကောင်ကောင်းဖြင့်
ကျေးဇူးပြုလေသည်။

ခန္ဓာရက်တိုင်းတိုင်ကြာခဲ့သော်လည်း
ယင်း ခန္ဓာရက်တိုင် ကူးဆတ်ခြင်းကို
တစ်ရက်မျှ ကူးဆတ်ရသလောက်
ဖြတ်ထင် လေသည်။

BURMESE CLASSIC

ယင်းသို့ ကူးဆတ် နေစဉ်အတွင်း
ဥပုသ်လည်း စောင့်လေသည်။

ထိုသို့ ဥပုသ် စောင့်နေစဉ်အတွင်း စားစရာ တစ်ခုမှ
မြောလာသည်ကို တွေ့ရစေကာမူ - နေ့လွဲလျှင်
မစားဘဲ ဆားငန်ရေဖြင့်သာ ပလုတ်ကျင်းနေလေသည်။

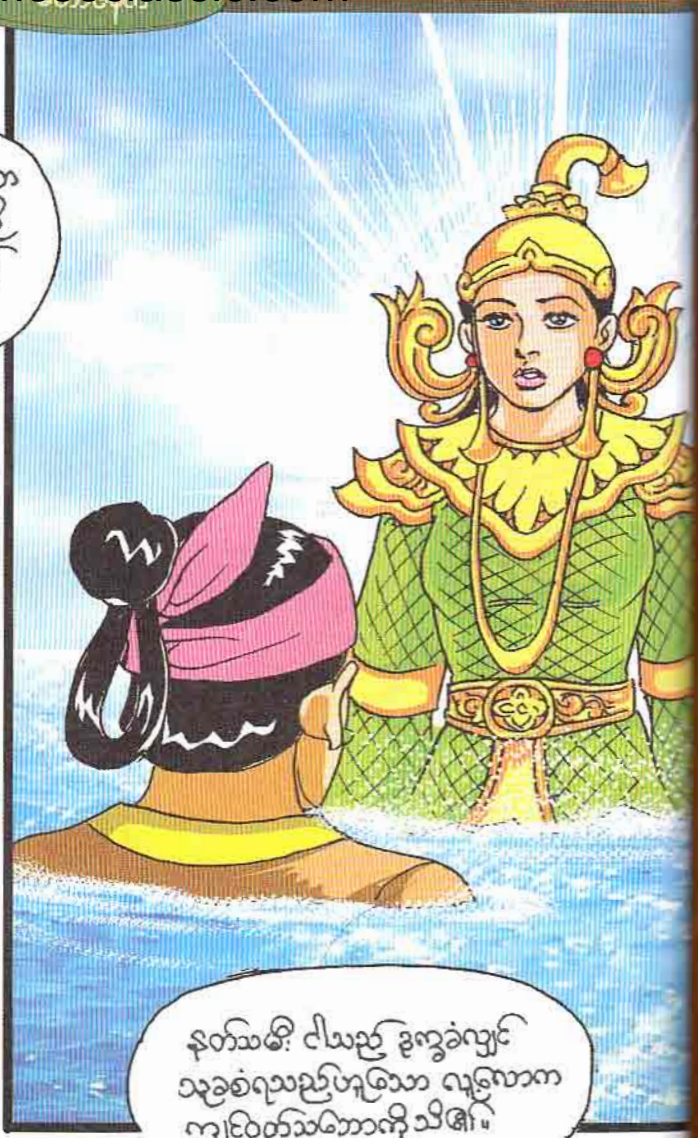
ခွန်စီရက် မြောက်သောနေ့တွင် သမုဒ္ဒရာကို နှော်သွား
'မာဏိမေခလာ' နတ်သမီး ရောက်လာလေသည်။

အို...နတ်သမီး...
အသက်ကား မည်သူနည်း

ကျွန်ုပ်ကား ကမ္ဘာသမုဒ္ဒရာကို
စောင့်ရှောက် 'မာဏိမေခလာ'
နတ်သမီးဖြစ်ပါသည်။

အရှင်လူသား ကမ်းကိုမမြင်ရလော့
သမုဒ္ဒရာကြီးထဲ၌ ဘယ်အကျိုးကို
မြင်၍ ကြိုးစားပမ်းစား ကျခတ်၍
နေပါသနည်း..

နတ်သမီး ငါ့ယဉ် ဒုက္ခခံကျင့်
သူခံရသည့်ဟူသော လူ့ကောက
ကျင့်ဝတ်သဘောကို သိ၏။

လုံ့လဝီရိယအကျိုးကိုလည်း
စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ သိလေသည်

ကျွန်ုပ်တို့ သိမြင်သောကြောင့်
ကမ်းကို မမြင်ရသော သမုဒ္ဒရာကြီးထဲ၌
ကြိုးစားပမ်းစား ကူးနေခြင်း
ဖြစ်သည်။

အို အသင်လျှောက် သမုဒ္ဒရာသည်
နက်လည်း အလွန်နက်၏။ ကမ်းမမြင်
အောင်လည်း အလွန်ကျယ်၏။

သင်၏ပေးကမ်းမှုကို လုံ့လ
ဝီရိယကား အချည်းအနှီးသာ
ဖြစ်သည်။

သင်သည် ကမ်းသို့မြောက်မီ ဘေးရန်မည်တကား..

ထိုစကားကို ကြားရသော 'ရန်က' မင်းသားက-

ဒါချင်း ဒုတိယမီး
ယောက်ျားတို့ မြဲအပ်သည်
လုံ့လစီရိယကို မြဲထားသူသည်
ဒါများ၏ ကံ့ရဲ့ခြင်းကို မခံရ..

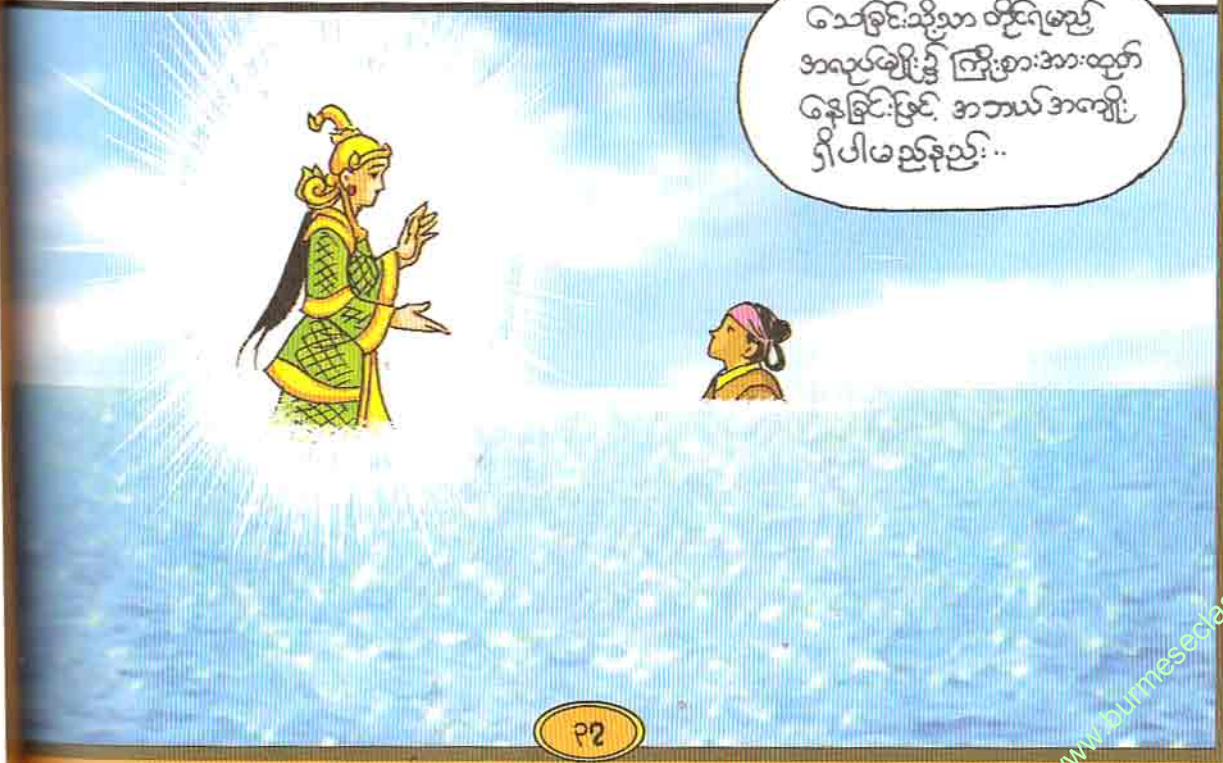
ချိုးမွှေးခြင်းကိုသာ
ခံရပေမည်..

အကယ်၍ မအောင်မြင်သည့်တိုင်
နောင်တရခြင်း မဖြစ်ပေ..

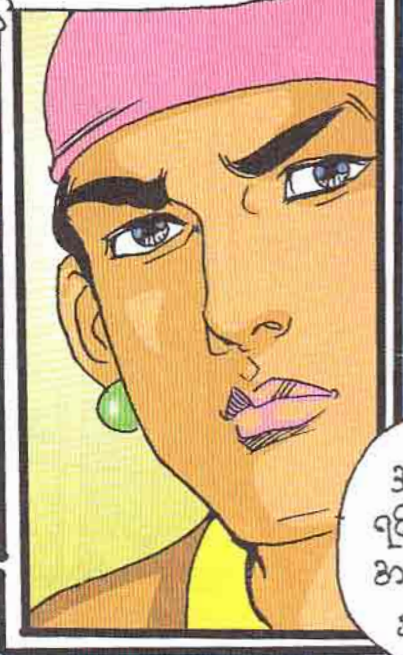
အိုလှသား.. လုံ့လအားထုတ်
မြဲလှပသော်လည်း ဘယ်နည်းနှင့်မျှ
မအောင်မြင်ပဲ.. ကိုယ်ပန်းစိတ်ပန်း
ဖြစ်ကာ ...

သေခြင်းသို့သာ တိုင်းရမည်
အလှပမျိုး၌ ကြီးစားအားထုတ်
နေခြင်းဖြင့် အဘယ်အကျိုး
ရှိပါမည်နည်း..

ဒါင်း... နတ်သမီးကိုတော့
နောက်ထပ်မပြောနိုင်အောင်
ပြောလိမ့် မဖြစ်တော့မယ်။

ဒါ့နတ်သမီး... တောထဲကို
ရင်ဆိုင်တိုးသည်အခါမျိုး၌ လူ
အား ထုတ်ပြုလုပ်သော်လည်း
အကျိုးမရှိဟု သိသဖြင့်..

လုံ့လ ဝီရိယကိုလျော့လျှင်
ထိုသူသည် မိမိအသက်ကို
မစောင့်ရှောက်သူမည်၏။

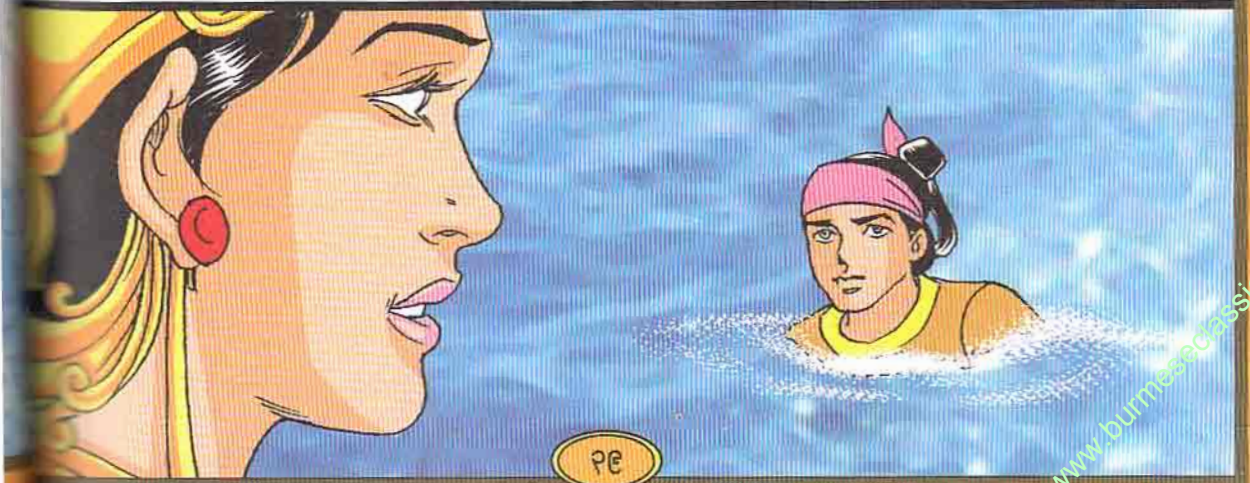
ပုဂံခေတ်

ကျွန်းလောက၌ အကျိုးရှိသည်ဟု
ထင်မြင်ပြီး ပြုလုပ်သောအမှုတို့သည်
အကျိုးပြုသည်စွာသည်လည်းရှိ၏။
အကျိုးမပြုသည်စွာသည်လည်းရှိ၏။

အို နတ်သမီး...
လုံ့လတိုယူ၏အကျိုးကို
ယခုပင် မျက်ဝါးထင်ထင်
တွေ့မြင်နေရပြီ မဟုတ်
ပါလော...

ငါမှတစ်ပါး...
အခြား ဟောသလိုသည်
လုံ့လမတတ်သဖြင့်
ကျွန်ုပ်တို့အတွင်း၌
နစ်မြုပ်၍ သေကုန်ကြပြီ
မဟုတ်ဟော...

ငါတစ်ယောက်သည် သာဓုပြင်
လုံ့လပီရိယ မရောက်ဘဲ ကျွန်ုပ်
သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ခါမျှ
မမြင်ဖူးသော သင်နတ်သမီးကို
မြင်ရသည်။

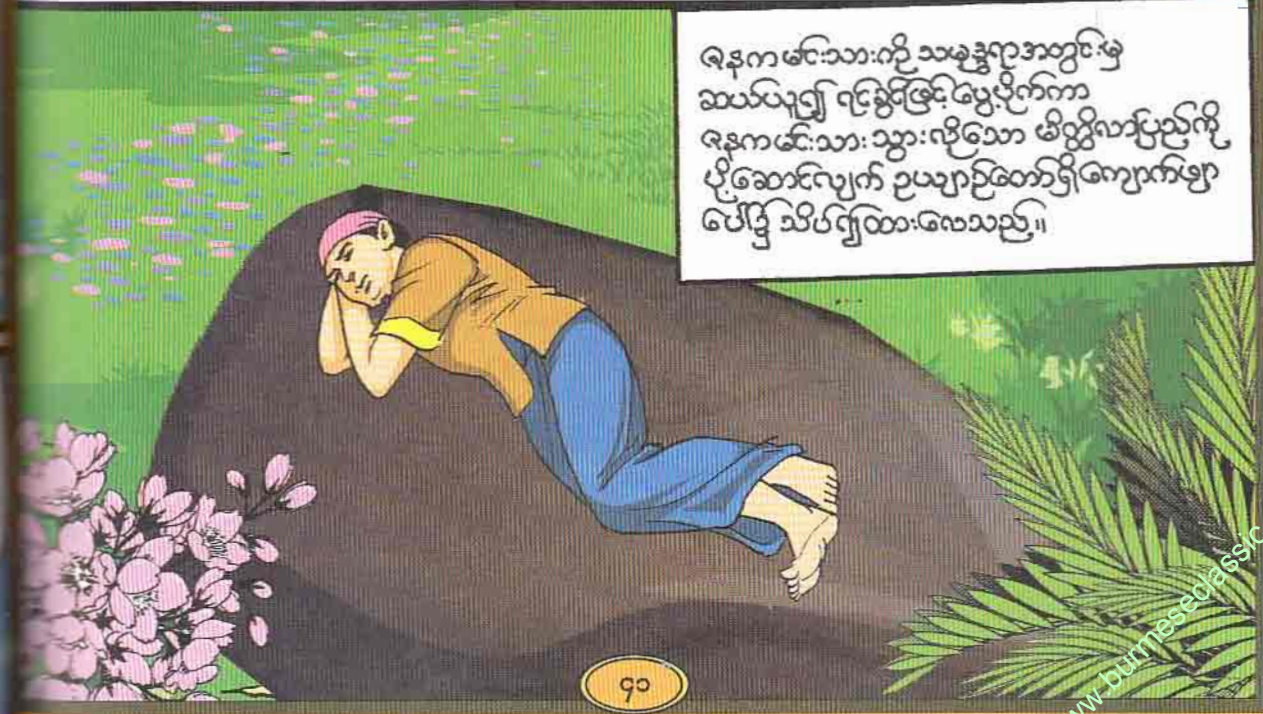

ငါသည် အစွမ်းအစရှိသမျှ
ခွန်အားရှိသမျှ ယောက်ျားတို့
ပြုအပ်သည့် လုံ့လပီရိယကို
မရောက်သော ဇွဲတို့ဖြင့် ကျွန်
သမုဒ္ဒရာအတွင်း ကျဆက်နေ
မည်သာတည်း...

‘မက်မေလာ’ နတ်သမီးသည် ဘုရားလောင်း
‘ရေနက’ ဇင်းသာ ငါ စိတ်ထား နှင့် စကားကို ရုက္ခိဗ္ဗ
နှစ်သက်သဘောကျသောကြောင့်...

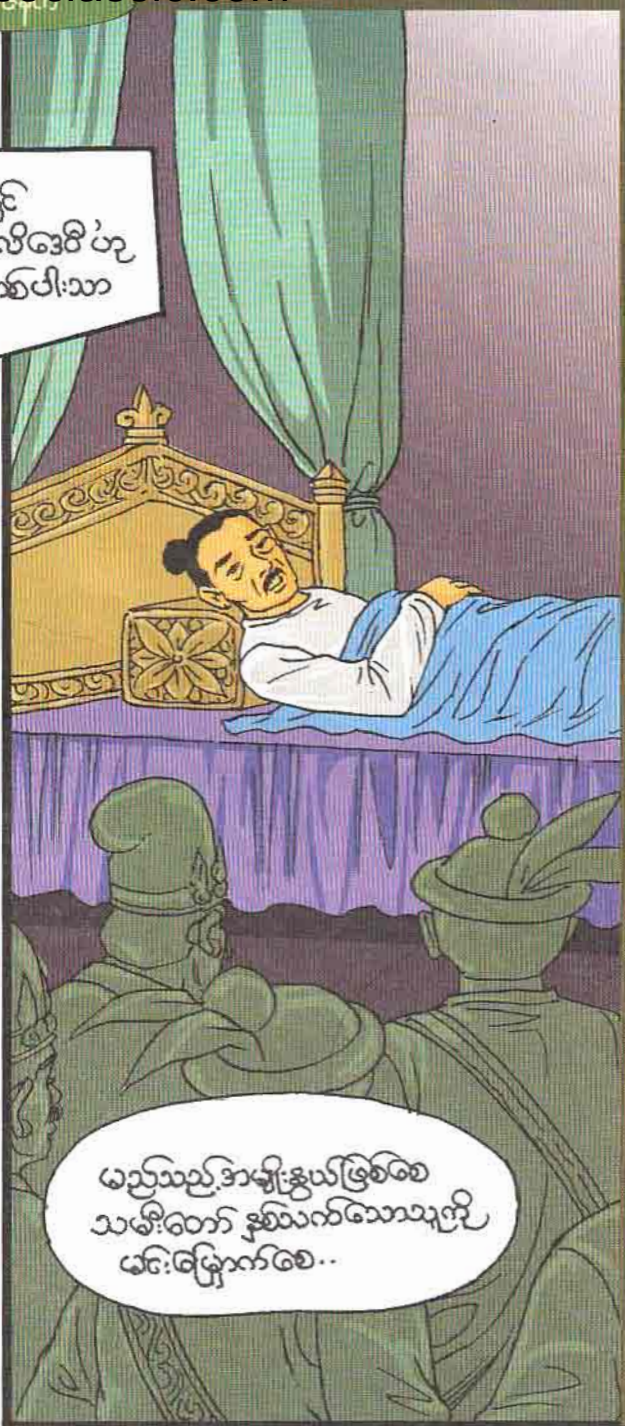
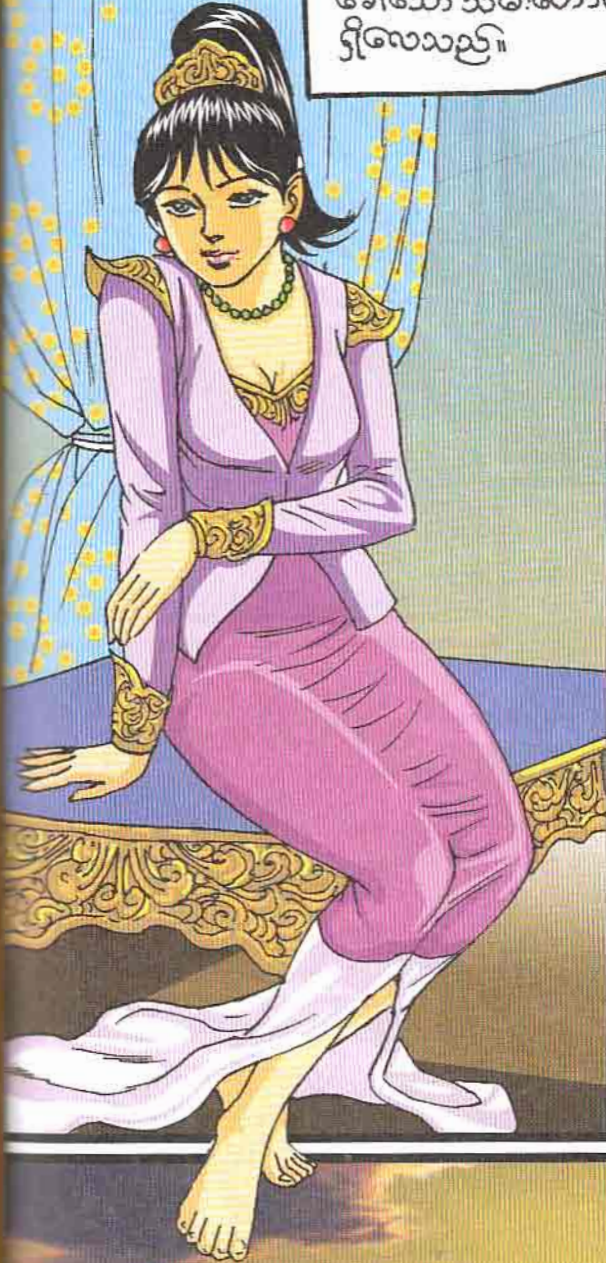
ရေနက ဇင်းသာ ကို သမုဒ္ဒရာ အတွင်းမှ
ဆယ်ယူ၍ ရင်ခွင်ဖြင့် ပြေးလိုက်ကာ
ရေနက ဇင်းသာ သွား ဂိုဏ်းသော မိတ္ထီလာပြည်ကို
ပို့ဆောင်လျက် ဥယျာဉ်တော်၌ ကျောက်မြှာ
ပေါ်၌ သိပ်ဖြူထားလေသည်။

မိတ္ထီလာပြည်၌ကား 'ပေါလရနကံ'မင်းကြီး
နတ်ရွာစံသည်မှာ ခုနှစ်ရက်ရှိပြီဖြစ်သောကြောင့်
ထီးနန်းကို ဆက်ခံအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ဆောင်သူကို
ရှာဖွေချက်ရှိလေသည်။

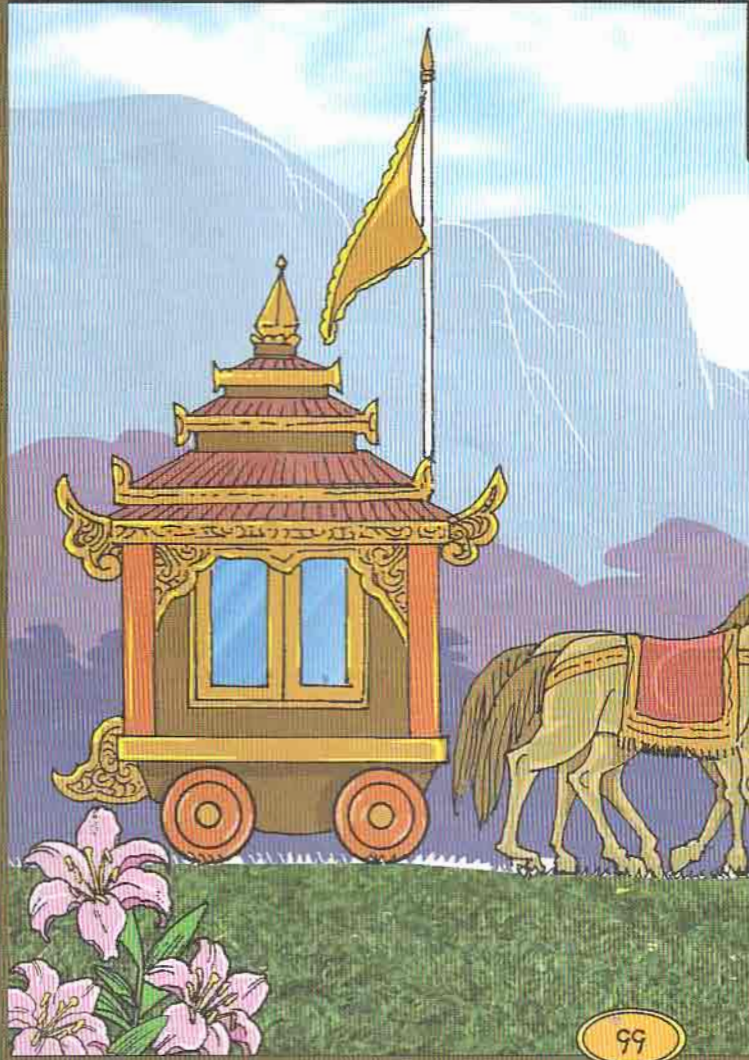
ပေါလုနောက်မင်းကြီးတွင်
သာတော်မျိုးပေ၊ သိဝင်္ဂါဒေဝီ ဟု
ခေါ်သော သမီးတော်တစ်ပါးသာ
ရှိလေသည်။

မည်သည်အမျိုးနွယ်ဖြစ်စေ
သမီးတော် နှစ်သက်သောသူတို့
မင်းမြှောက်စေ..

မင်းကြီးဗြာခဲသည်အတိုင်း သမီးတော်
နှစ်သက်သူတို့ရှာဖွေရာ မေတ္တီ
ရှိနေလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ 'ဗုဒ္ဓသရ' ရထားလွှတ်၍
မင်းတော်ရှာရန်စီမံကြံ လေသည်။

'ဗုဒ္ဓသရ' ရထားဆိုသည်မှာ
မင်္ဂလာရှိသောရထားကို
ဖြင်းအေးကောင်တပ်လျက်
ဖြင်းမြောက်တန်ဆာငါးပါးကို
တင်ပြီးလျှင် မင်းတော်ရှာ
သွားစေတာသည်ဟု မင်းတော်
မပါဘဲ လွှတ်ရသောရထား
ဖြစ်သည်။

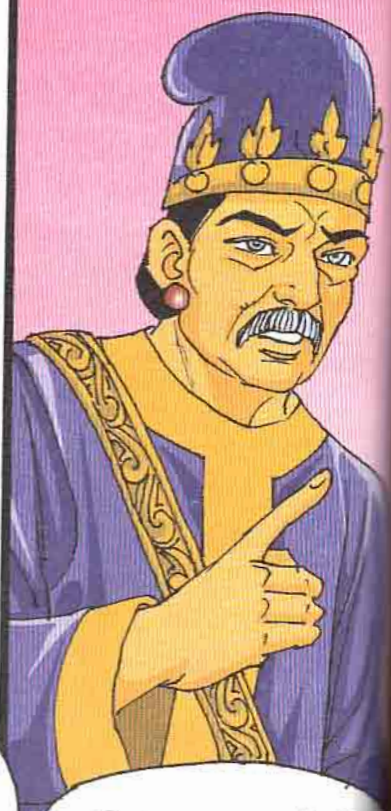
မူး၊ မက်တို့သည် အထက်ပါအတိုင်း စီစဉ်ပြီးလျှင်
‘ဗြာဟ္မာရ’ ရထား၊ ရွတ်၍ ရထား၊ နောက်မှ ‘မင်္ဂလာ’
စဉ်တော် စသော တူငြိမာတို့ကို တီးမှုတ်လျက်
လိုက်ကြလေသည်။

‘ဗြာဟ္မာရ’ ရထားသည် မြို့ကို လက်ယာရစ်
ထက် ပြီးလျှင် ဥဗျာဠတော်သို့ သွားလျက်
ဇနကာမင်းစား အိပ်ပျော်နေသော ကျောက်ဖျာ၌
ဝင်လေသည်။

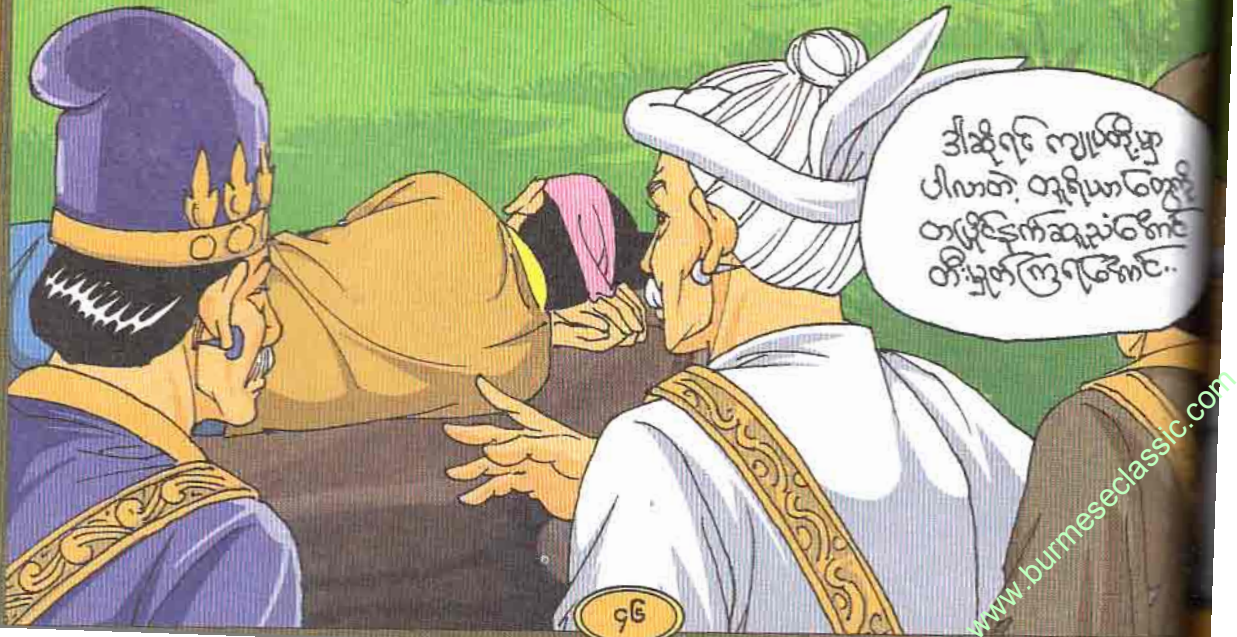
ပဟာနတ်

မူးမတ်တို့သည် ကျောက်ဖြာပေါ်၌ လူတစ်ယောက် အိပ်နေသည်ကို မြင်သဖြင့်..

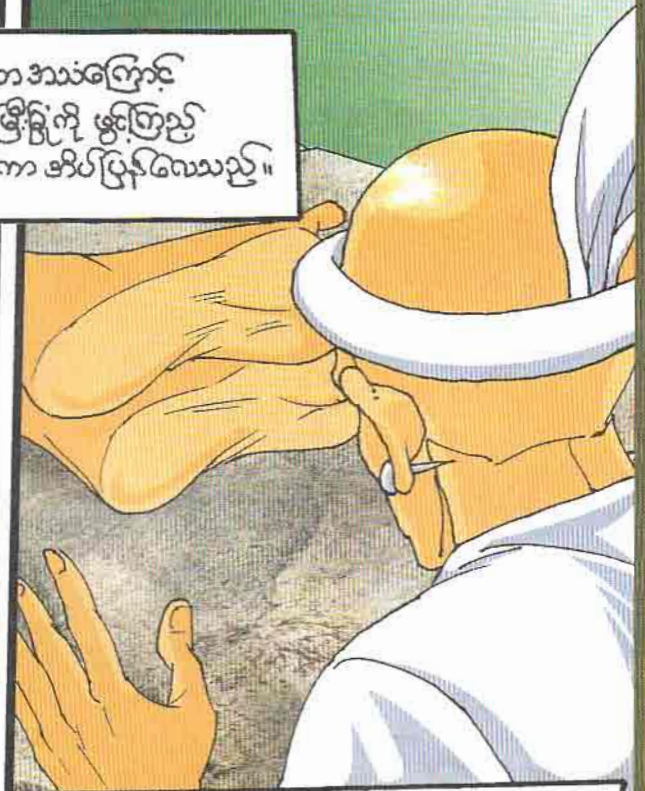
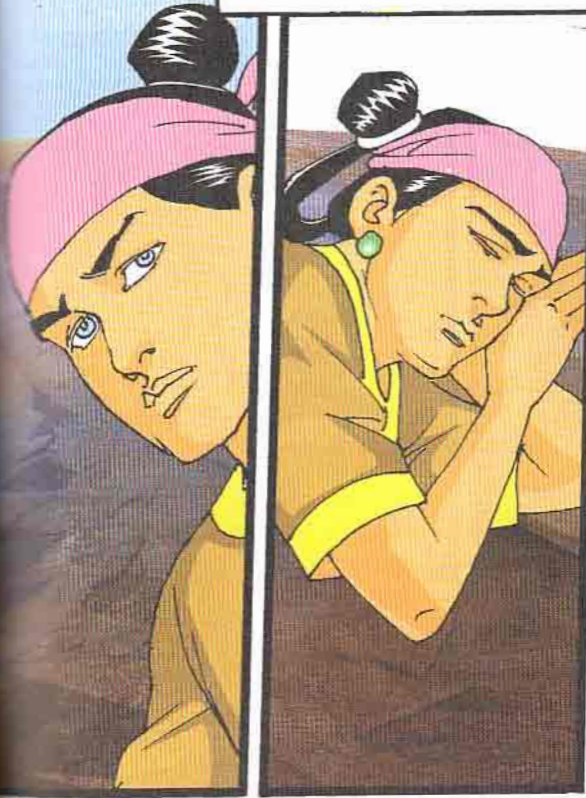
အါဆို..
ကျောက်ဖြာထက်မှာ
လူတစ်ယောက် အိပ်နေ
ပါလား....

ထီးနန်းနဲ့ မထိုက်သူဆိုရင်
အာနန္ဒာကြီးထပြေးမှာပဲ

အိဆိုရင် ကျုပ်တို့မှာ
ပါလာတဲ့ တူရိယာတွေကို
တပြိုင်နက်ဆွဲဆင်တောင်
တီးမှုတ်ကြရတော့ဦး..

ရနကမင်းထားသည် ဆူညံသော အသံကြောင့်
အိပ်ယာ မှုနိုးသဖြင့် ဝေါင်းမြီးရိုက်ကို ဖြစ်ကြည့်
ပြီးလျှင် တစ်ဖက်သို့စောင်းကာ အိပ်ပြန်လေသည်။

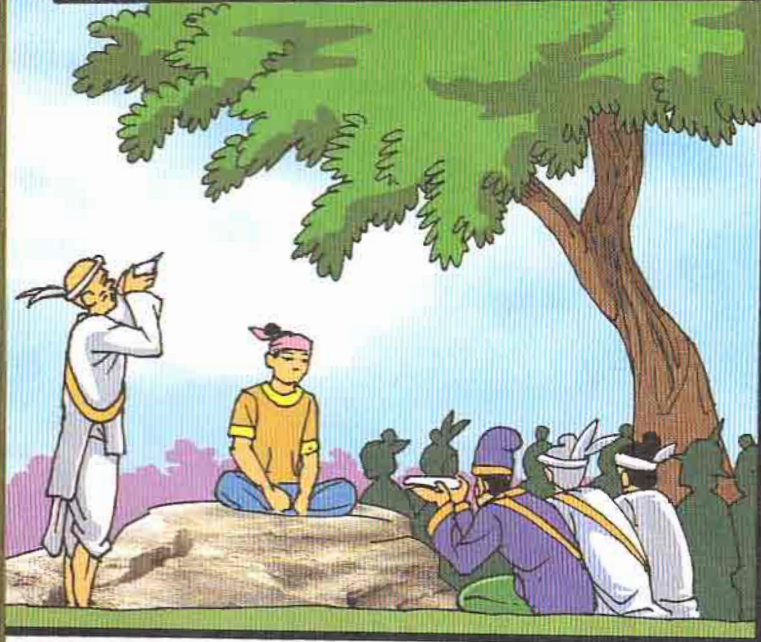
ပုဂ္ဂေဟိတ်ပုဏ္ဏားတို့သည် ရနကမင်းထားထံ
ချည်းကပ်၍ ငြိမ်းဖမ်းခြင်းမရှိစေဘဲ လက္ခဏာကို
ကြည့်ပြီးလျှင် မင်းဖြစ်ထိုက်သူဖြစ်ကြောင်း
သိသဖြင့် ရနကမင်းထားကိုနှိုးလျက်..

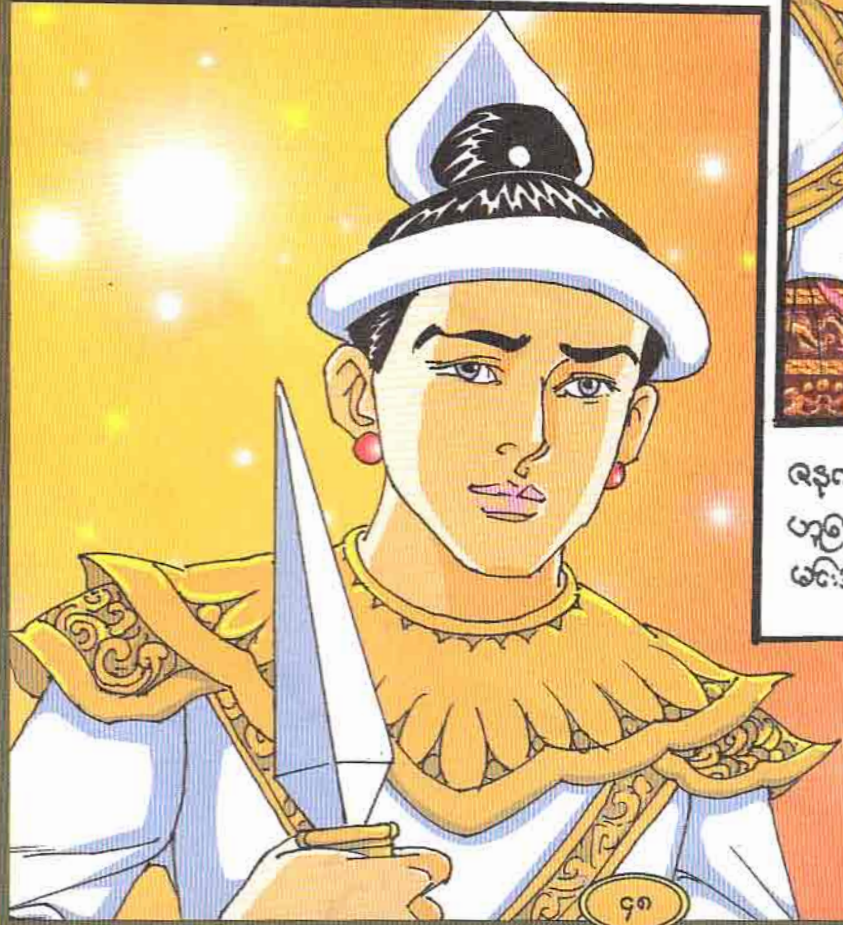
မိမိလာပြည့်ကြီး၌ထီးနန်း
အလုပ်ချုပ်မင်းလုပ်တော်မူပြန်
တောင်းပန်လေသည်။

မှူးမတ်ဗိုလ်ပါအပေါင်သည် ထိုကျောက်စွာထက်၌ပင်
ရဲနုကမင်းသားစား ဘာတီသိက်သွန်း၍ မင်းကြွောက်ကြ
လေသည်။

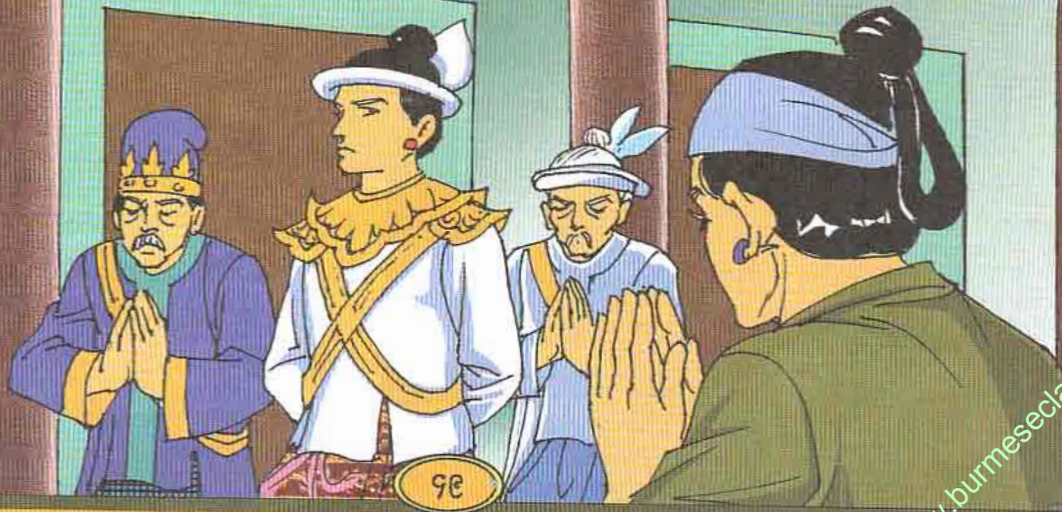
ရဲနုကမင်းသားသည် မဲဟာရဲနုက
ဟူသောအမည်ကို ခံယူပြီးလျှင်
မင်းအဖြစ်ကို လက်ခံလေ၏။

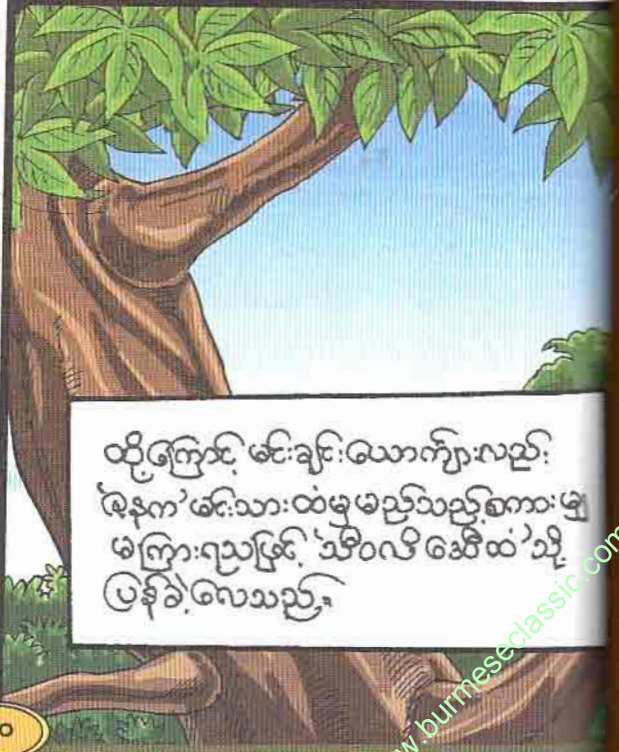
နန်းတော်သို့ ဝင်သောအခါ 'သိင်္ဂါဒေဝီ' သည်
စုံစမ်းလိုသဖြင့် တစ်ယောက်ကို ဖြုတ်၍ 'ရန်က' ဖမ်းသားကို ခေါ်ခိုင်းလေသည်။

အရှင်မင်းမြတ်ကို အရှင်မ
သိင်္ဂါဒေဝီက အမြဲနှုတ်ကာ
ခဲပါလို့ မှာတော်မူပါက
ကုစား...

‘ရဲနက်’မင်းသားသည် မင်းချင်းယောက်ျား၏စကားကို
မကြားဟန်ပြု၍ အမတ်နှင့်အတူ နန်းတော်အဆောက်အအုံ
ကောင်းမွန်ကြောင်းကိုသာ ချီးမွမ်း ပြောဆိုနေလေသည်။

ထို့ကြောင့် မင်းချင်းယောက်ျားသည်
‘ရဲနက်’မင်းသားထံမှ မည်သည့်စကားမျှ
မကြားရသဖြင့် ‘သီဝလီ’ခေါ်ထံ’သို့
ပြန်ခဲ့လေသည်။

မင်းခွင်၊ ယောက်ျားသည် ဇနကာမင်းသာ၊
ဒါရေ၊ မြလှုပ်ကြောင်းကို ဝိဝိဇာဒိအား
ရွှေ့ကတင်စေသည်။

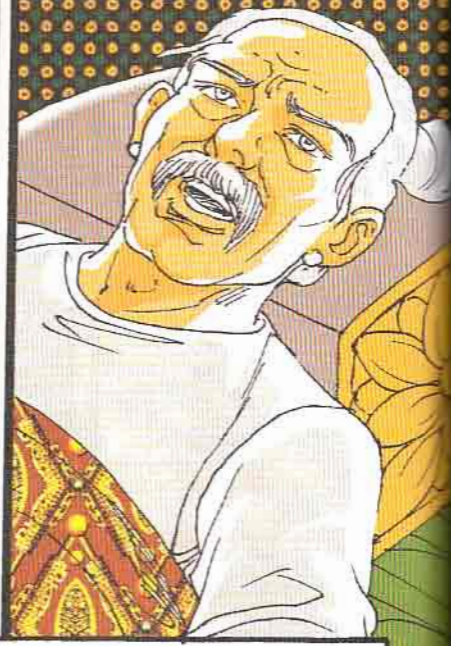

အရှင်မ မှာကြားသည်ကို
သံတော်ဦးတင်ပါသော်လည်း
နာရေးယုဂျာဇကား ပြန်လည်
ဖြောင့်ခြင်းမပြုပါဘူး...

အင်း... ကျသုကာ၊ ခြံတံစား
မြင်မြတ်သည် ယောက်ျားမြတ်
ဖြစ်စေသည် ကိုယ်တို့
ဖြေ...

‘ရနက မင်းသား’သည် မှူးမတ်များနှင့်အတူ
နန်းတော်သို့ရောက်လာအံ့။ လှေကားရှင်းတွင်
လက်ကမ်းကြိုလှင်နေသော ‘သီလီဒေဝီ’ကို
မြင်သဖြင့် လက်ဆွဲကာ နန်းတော်သို့တက်လာသည်။

‘ပေါလရနက’ မင်းကြီးသည် နတ်ရွာခံခါနီးတွင်
ထီးနန်းကိုဆက်ခံသူသည်-

- ၁။ သမီးတော်နှစ်ယောက်သူဖြစ်ရမည်။
- ၂။ ပဏ္ဍိတ အောင်ဇင်းရှင်ကိုသိသူဖြစ်ရမည်။
- ၃။ ဗိုက်တစ်ထောင်တင်လာလေးကို
တင်နိုင်သူဖြစ်ရမည်။
- ၄။ ရွှေအိုးကြီး တစ်ဆယ့်ခြောက်လုံးကို
ဖော်နိုင်သူဖြစ်ရမည်။

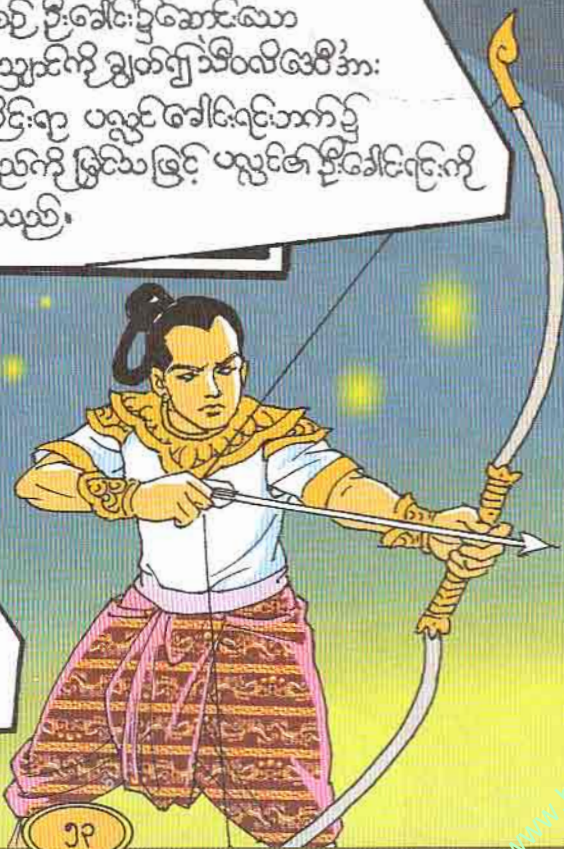
ကျွန်ုပ်တို့ လေးပါးအနက် တစ်ပါးပါးနှင့်
ပြည့်စုံသူအား ထီးနန်းကိုအပ်နှင်းရန်
မှားကြားထောက်မရှားလေသည်။

ပထမိ လေးမျိုးအနက် 'နေကမင်းသား'သည် 'သီဝလီဒေဝီ' မင်းသမီးက နန်းစေတီဇေယျကားရင်းမှ လက်ကမ်းကြိုလင်းခြင်းကိုခံရသဖြင့် 'ပထမ' အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံပြီးဖြစ်သည်။

ပလ္လင်ထက်တွင် သီဝလီဒေဝီနှင့်အတူ ထိုင်နေစဉ် ဦးခေါင်းဥှိဆောင်းသော ရွှေဦးညှောင်ကို ချွတ်၍ သီဝလီဒေဝီအား အထားခိုင်းရာ ပလ္လင်ခေါင်းရင်းဘက်၌ ထားသည်ကို မြင်သဖြင့် ပလ္လင်၏ဦးခေါင်းရင်းကို သိရေသည်။

ဗိုလ်ကြေတစ်ထောင်တင်သော လေးကြီးကိုလည်း အလွယ်ထက် တင်နိုင်ရေသည်။

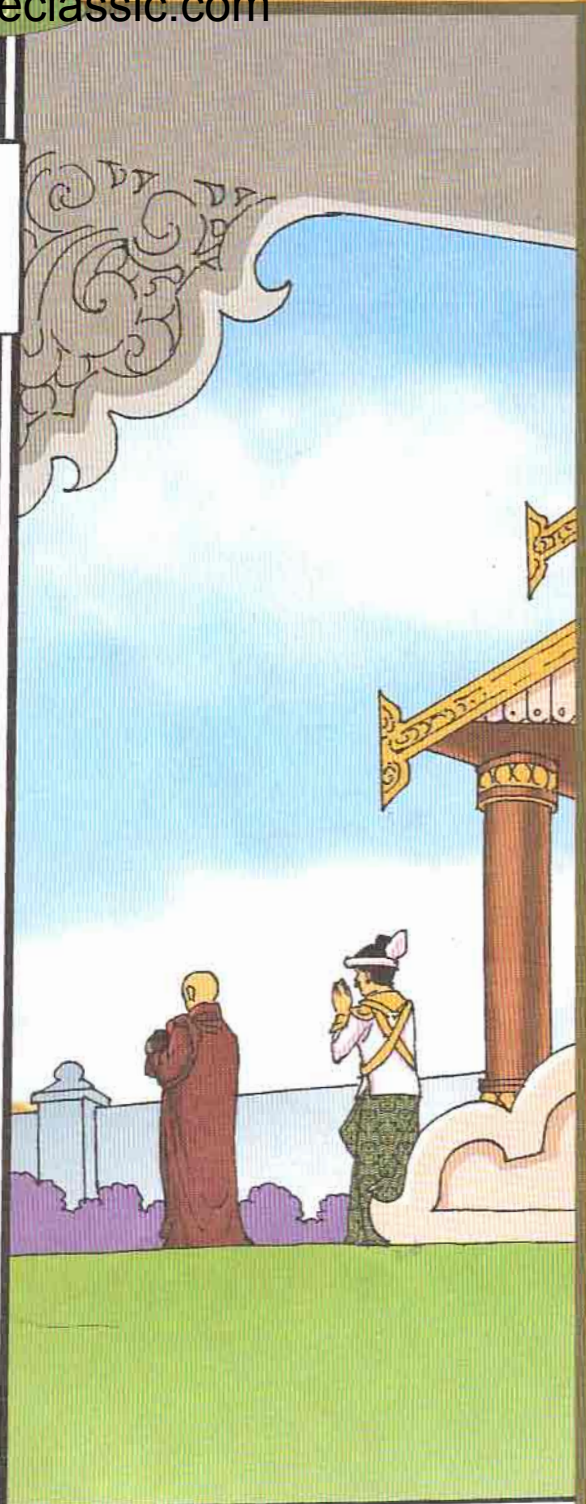
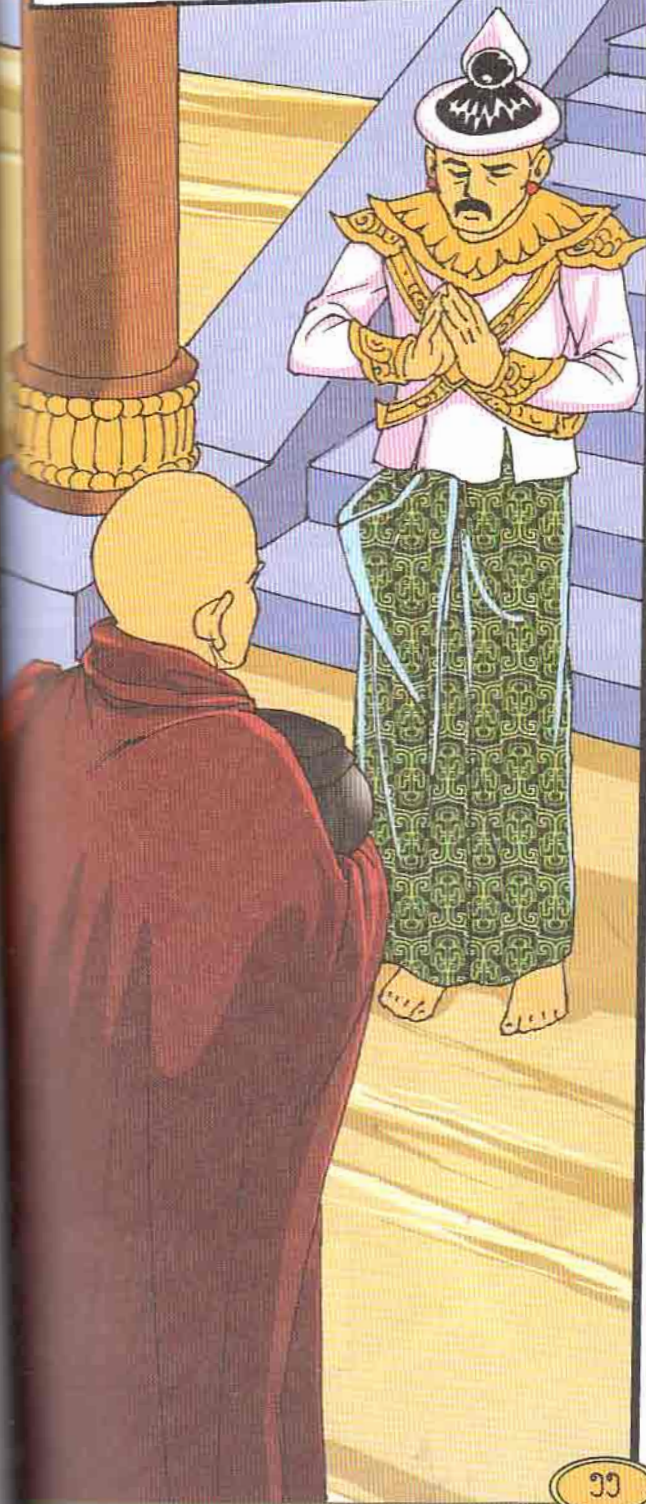

ရွှေအိုးကြီး တစ်ဆယ်ခြောက်လုံး၏အညွှန်းစကားဥကမ္မာ--

- ၁။ နေထွက်ရာအရပ်၌တစ်လုံး၊
- ၂။ နေထဲရပ်အရပ်၌တစ်လုံး၊
- ၃။ အတွင်း၌တစ်လုံး၊
- ၄။ အပြင်၌တစ်လုံး၊
- ၅။ အတွင်းကျော အပြင်ကျောဟောအရပ်၌တစ်လုံး၊
- ၆။ တက်ရာအရပ်၌တစ်လုံး၊
- ၇။ ဆင်းရာအရပ်၌ တစ်လုံး၊
- ၈။
- ၉။ } အင်ကြီးပင်ကြီး လေးပင်၌လေးလုံး၊
- ၁၀။ }
- ၁၁။ }
- ၁၂။ အထက်ဝန်ကျင်တစ်ယူရနာအရပ်၌တစ်လုံး၊
- ၁၃။ အစွယ်ဖျား၌တစ်လုံး၊
- ၁၄။ အမြှိုးဖျား၌တစ်လုံး၊
- ၁၅။ ရေထဲ၌တစ်လုံး၊
- ၁၆။ သစ်ပင်ဖျား၌တစ်လုံး၊ ဟူသောအညွှန်းကို
ရှေးသားခွဲသည်။

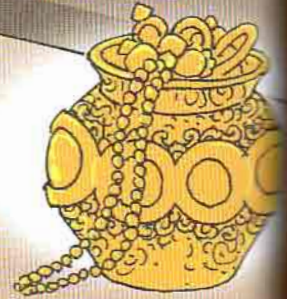
၁။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့ ကြွလာသည်အခါ
မင်းကြီးထွက်၍ ကြိုဆိုသော နေရာမှ
ရွှေအိုးကြီးတစ်လုံး

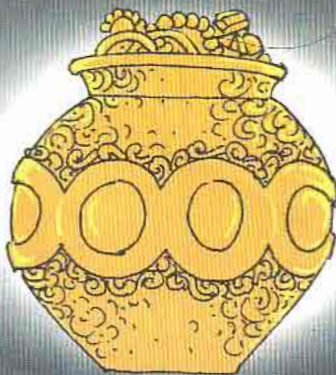
၂။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့ ပြန်ကြွသော
အခါ မင်းကြီး လိုက်ပို့သော နေရာမှ
တစ်လုံး၊

၃။ မင်းအိမ်တံခါးမကြီး၏တံခါးခွံ
အတွင်းမှတစ်လုံး၊

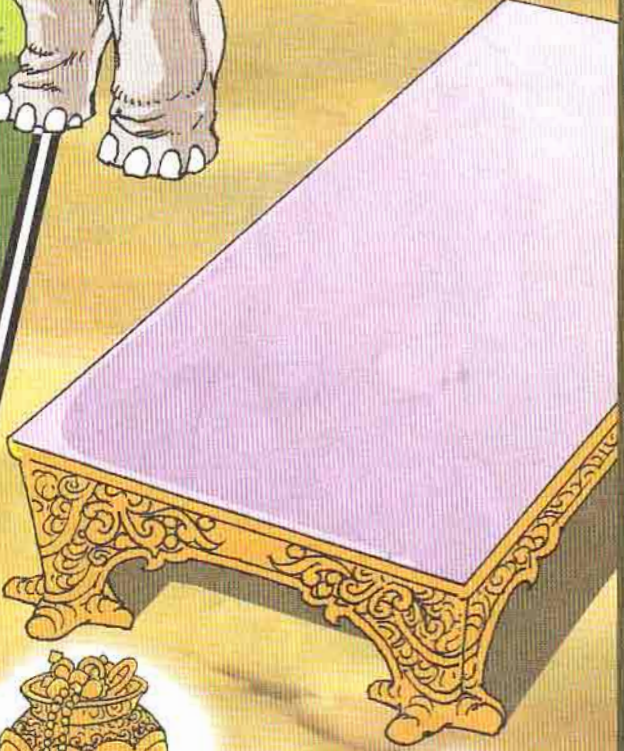
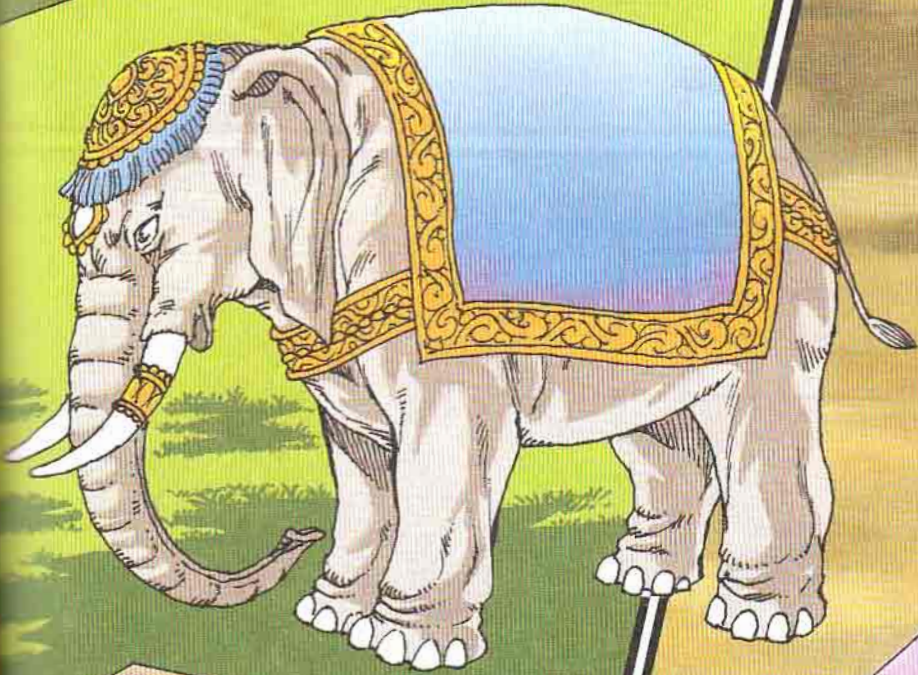

၄။ တံခါးခွံ ဖြင့်ပစ္စုတ်လုံး၊

၅။ တံခါးအောက်တစ်
မှတစ်လုံး၊

၆။ မဂ်လာ ဆင်တော်သို့
တက်သည့် နေရာမှ တစ်လုံး၊
ဆင်တော်ဆင်းသည့်နေရာမှ တစ်လုံး၊

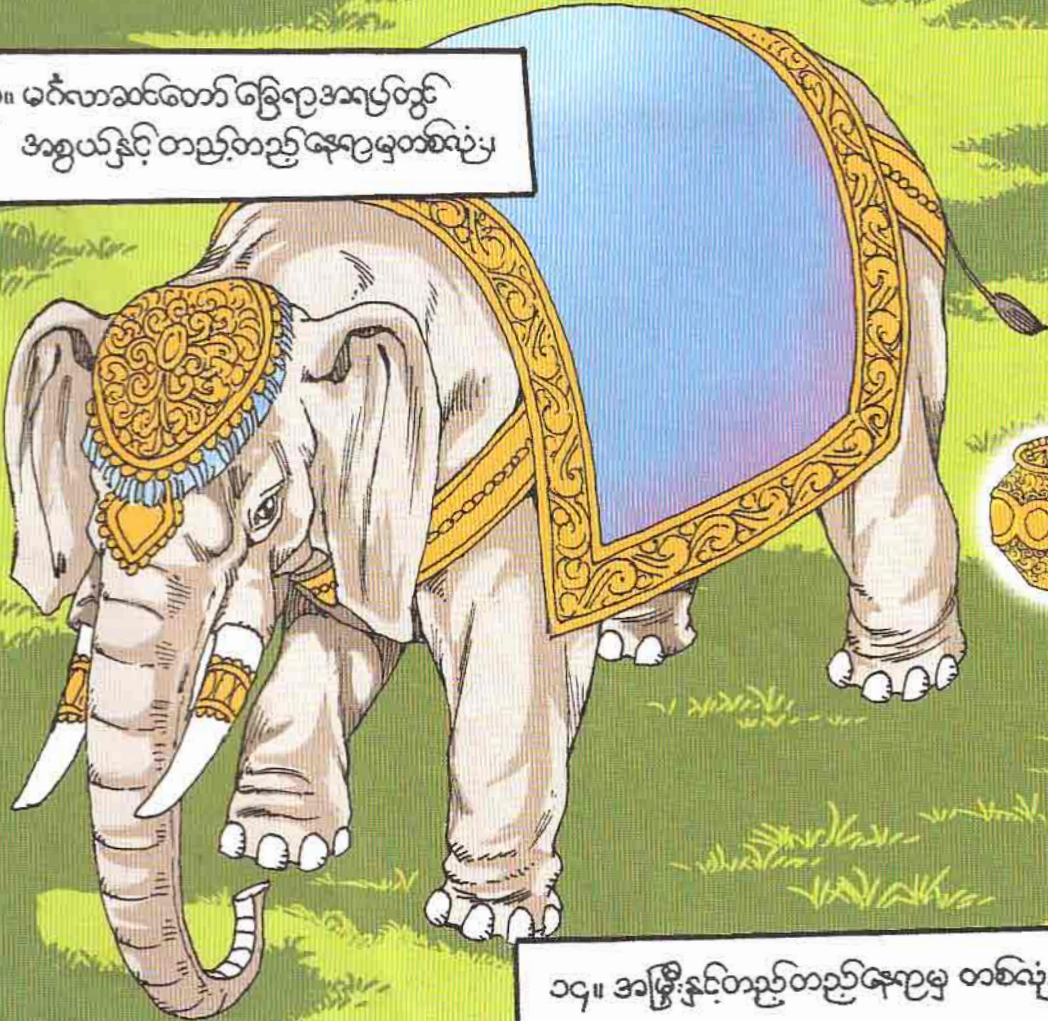

၇။ ၂၅၀၀၀၀ ။
မြန်မာ့အပြင်ညီလာခံ ကျင်းပရာ
အရပ်၌ ခင်းထားသည့် အထွင်းသား
အခြေတပ်သော ညောင်စောင်း၏
မြေလေးချောင်းအောက်မှ လေးလုံး၊

၁၂။ ယင်းနေရာမှ ရထားထမ်းပြီး တစ်ပြင်ရှိသောအရပ်၌တစ်လုံး၊

၁၃။ မင်္ဂလာဆင်တော်ကြော့အရပ်တွင် အစွယ်နှင့်တည့်တည့်နေရာမှတစ်လုံး၊

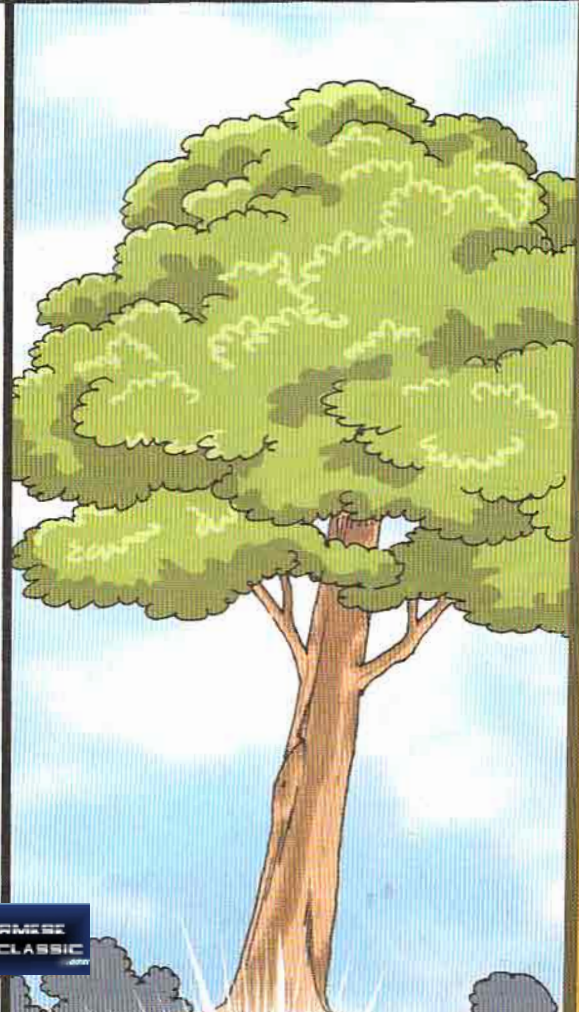
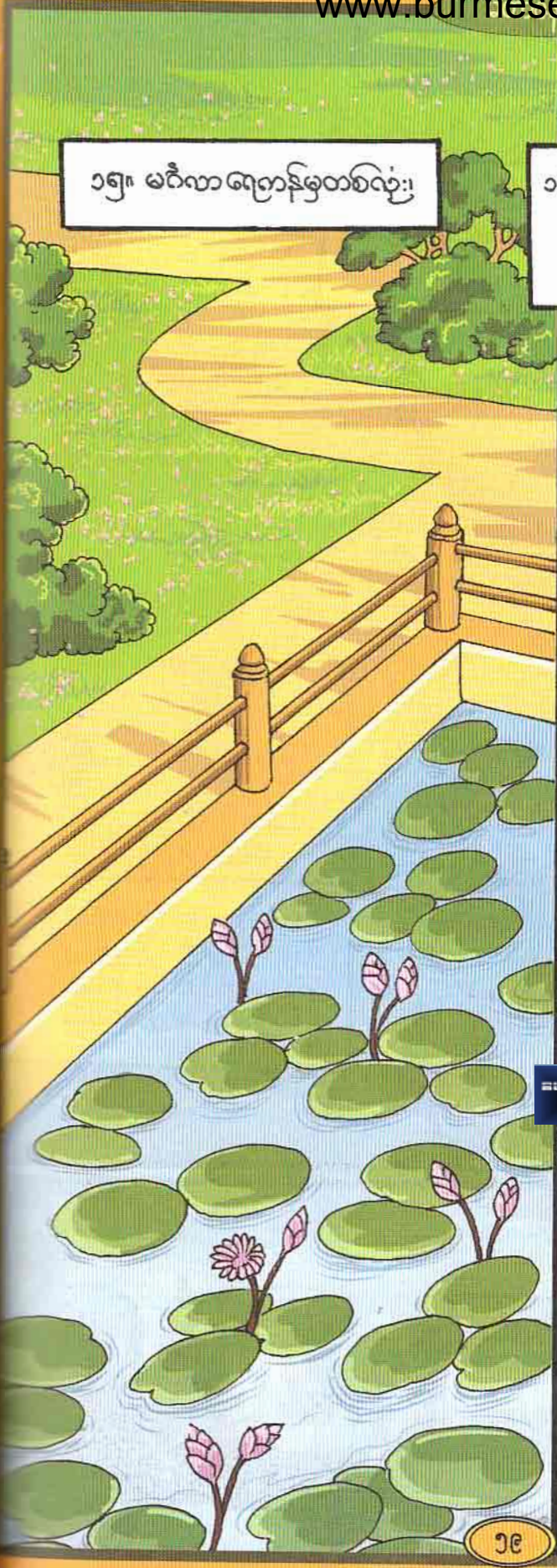

၁၄။ အမြီးနှင့်တည့်တည့်နေရာမှ တစ်လုံး၊

၁၅။ မင်္ဂလာ ရေတန်မြှတစ်လုံး။

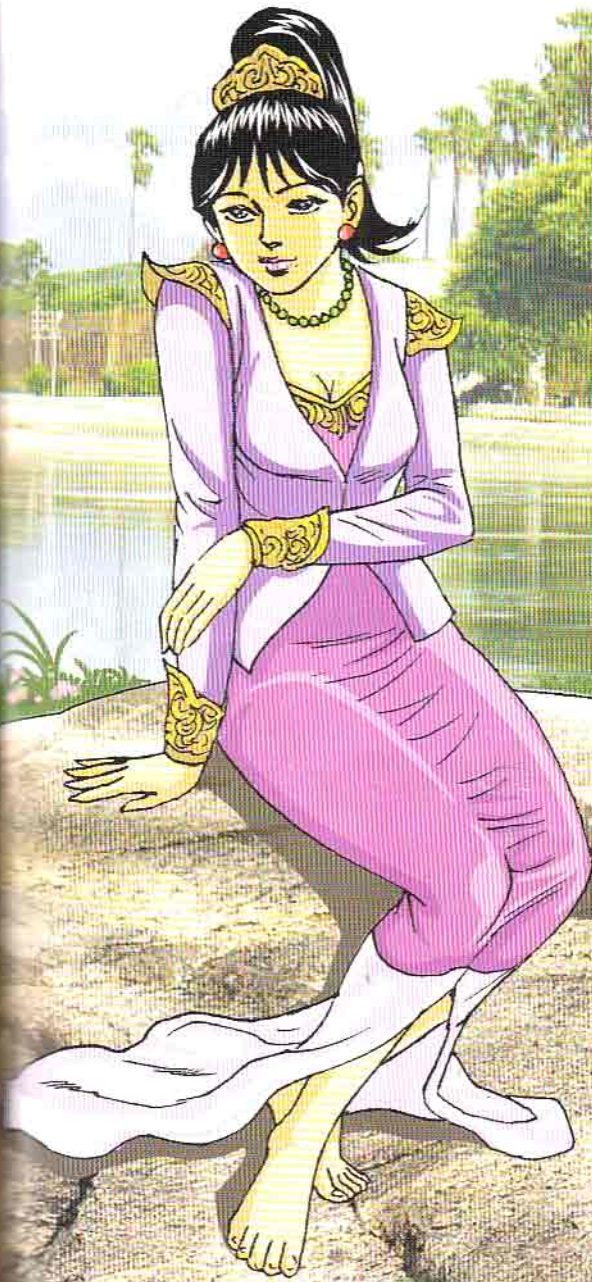
၁၆။ ဥယျာဉ်တော်၌ အင်းကြင်းပင်ကြီး၏
မြင်းတည်ချိန် အင်္ဂါပြင်ကျရာ အရပ်မြှတစ်လုံး၊
အသီးသီးတူးယူရစေသည်။

BURMESE CLASSIC

BURMESE
CLASSIC
.com